

Vedlegg til rapport

**Resultatet av arbeid med oppfyllelse av
pålegg fra Fylkesmannen i Oslo og Akershus
24. november 2014**

**Oslo katolske bispedømme
16. mars 2015**

- Bilag 1: Excel-ark med beregninger av antallet katolikker bosatt i Norge
- Bilag 2: Excelark med statistikk for antallet messer og kirkebesøk i 2007 og i perioden 2010-2014 for OKB (statistikk er hentet fra rapporter til Vatikanet)
- Bilag 3: Statistikk hentet fra SSB om Gudstjenester og deltakere i Den norske kirke for hele landet
- Bilag 4: Brev fra Oslo kommune v/byrådslederen til Skattedirektoratet 29.09.2010
- Bilag 5: Brev fra Kulturdepartementet 20.12.2010
- Bilag 6: Brev fra Kulturdepartementet 23.12.2013
- Bilag 7: Svar 6. juni 1997 fra statsråd Reidar Sandal på tilleggsspørsmål i i Stortingets spørretime 9. april 1997 om kirkelig medlemsregister m.v.
- Bilag 8: Sivilombudsmannens uttalelse i sak 2005/2215
- Bilag 9: Standardbrev fra Fylkesmannen i Oslo og Akershus 10. mai 2006
- Bilag 10: Informasjonsskriv fra Kirkerådet, august 2009
- Bilag 11: Kopi av valgkort for Kirkevalget i 2009 (fiktiv person)
- Bilag 12: Kopi av valgkort for Kirkevalget i 2011 (fiktiv person)
- Bilag 13: Utskrift av artikkel i Vårt Land 19.10.2010
- Bilag 14: Notat utarbeidet av Msgr. dr.iur.can Torbjørn Olsen
- Bilag 15: Utskrift fra Svenske kyrkans internettsider
- Bilag 16: E-postrekke 10.-12. mai 2006 mellom Liisa Koivulehto (redaktør i Ruijan Kaiku – den kvenske avisa i Norge) og Fylkesmannen i Oslo og Akershus v/Merethe Helstad
- Bilag 17: Brev 4. mars 2004 fra St. Olav menighet til daværende kultur- og kirkeminister
- Bilag 18: Referat fra møte i bisperådet 04.02.2013, sak 05/2013
- Bilag 19: Brev til registrert medlem med oppfordring til å bekrefte eller avkrefte medlemskap
- Bilag 20: Redegjørelse fra Mladen Praljak
- Bilag 21: Eksempel på innmeldingsattest med følgebrev
- Bilag 22: Eksempel på utmeldingsattest med følgebrev

Katolikker etter fødeland i Norge, stikdato for medlemskap 1.1.2015, kjørsdato 6.3.2015

Totalt Orgsys 135756
 "Mangler" 88 671
 Statistisk sannsynlig medlemstall 224 427

Kilde	Orgsys	SSB		CIA factbook		Burde vært	Differanse
		Antall	Antall i Norge	% katolske	% katolske		
Fødeland							
POLEN	48 196	90 962	87,2 %	79 319	31 123		
NORGE	34 484						
LITAUEN	12 410	35 901	77,2 %	27 716	15 306		
FILIPPINENE	9 407	19 076	82,9 %	15 814	6 407		
VIETNAM	3 943	13 701	6,7 %	918	-3 025		
CHILE	3 327	6 241	66,7 %	4 163	836		
SRI LANKA	1 584	9 111	6,2 %	565	-1 019		
TYSKLAND	1 368	24 611	29,9 %	7 359	5 991		
FRANKRIKE	1 165	5 228	64,0 %	3 346	2 181		
(tom)	1 121						
ITALIA	1 027	3 525	81,2 %	2 862	1 835		
SPANIA	1 008	5 361	71,5 %	3 833	2 825		
USA	1 001	8 379	23,9 %	2 003	1 002		
ERITREA	856	14 741	3,3 %	492	-364		
STORBRITANNIA	834	14 294	9,0 %	1 286	452		
BRASIL	763	4 169	65,0 %	2 710	1 947		
COLOMBIA	593	1 820	90,0 %	1 638	1 045		
SLOVAKIA	581	3 834	62,0 %	2 377	1 796		
UNGARN	530	3 600	37,2 %	1 339	809		
PORTUGAL	530	2 810	81,0 %	2 276	1 746		
KROATIA	518	3 348	86,5 %	2 897	2 379		
PERU	455	1 237	81,3 %	1 006	551		
VENEZUELA	444	997	96,0 %	957	513		
NEDERLAND	407	7 589	28,0 %	2 125	1 718		

BOSNIA-HERCEGOVINA	397	13 453	15,0 %	2 018	1 621
IRAK	372	21 965	0,5 %	110	-262
MEXICO	371	1 104	82,7 %	913	542
IRLAND	341	990	84,7 %	839	498
SVERIGE	287	36 887	1,6 %	590	303
NIGERIA	278	1 171	14,0 %	240	-38
KONGO-KINSHASA	269	2 230	33,1 %	738	469
GHANA	251	1 855	13,1 %	243	-8
DEN DOMINIKANSKE REPUBLIKK	248	751	95,0 %	713	465
INDIA	243	10 506	2,0 %	210	-33
ARGENTINA	235	872	92,0 %	802	567
RWANDA	234	623	49,5 %	308	74
TSJEKKIA	232	2 102	10,4 %	219	-13
BURUNDI	224	1 081	62,1 %	671	447
ØSTERRIKE	223	1 211	73,6 %	891	668
BELGIA	200	1 125	75,0 %	844	644
KAPP VERDE	178	395	77,3 %	305	127
CANADA	172	1 751	40,6 %	711	539
ROMANIA	169	11 923	6,4 %	763	594
UGANDA	151	1 052	41,9 %	441	290
KENYA	149	1 521	23,3 %	354	205
SVEITS	142	1 326	38,2 %	507	365
CUBA	139	929	85,0 %	790	651
ECUADOR	133	488	95,0 %	464	331
TANZANIA	128	708	25,0 %	177	49
ETIOPIA	123	6 716	0,7 %	47	-76
DANMARK	120	19 973	0,7 %	140	20
SØR-KOREA	101	1 037	7,6 %	79	-22
AUSTRALIA	101	1 489	25,3 %	377	276
UKRAINA	97	4 181	8,0 %	334	237
BOLIVIA	94	292	95,0 %	277	183
KAMERUN	93	550	26,0 %	143	50
MAURITIUS	92	175	26,3 %	46	-46

(Wikipedia)

(Wikipedia)

KOSOVO	84	10 016	3,3 %	326	242	(Wikipedia)
ANGOLA	77	472	38,0 %	179	102	
SØR-SUDAN	74	176	37,2 %	65	-9	(Wikipedia)
LATVIA	72	9602	20,0 %	1 920	1 848	(Wikipedia)
EL SALVADOR	72	199	57,1 %	114	42	
JUGOSLAVIA	69					
LIBANON	67	1 805	26,0 %	469	402	(Wikipedia)
INDONESIA	66	1 278	2,9 %	37	-29	
GUATEMALA	64	180	50,0 %	90	26	
MYANMAR	64	3 402	1,0 %	34	-30	(Wikipedia)
RUSSLAND	62	16 803	0,1 %	17	-45	(Wikipedia)
TRINIDAD OG TOBAGO	57	262	21,6 %	57	0	
URUGUAY	54	212	47,1 %	100	46	
ZAMBIA	54	353	20,2 %	71	17	
NICARAGUA	53	156	58,5 %	91	38	
KINA	52	8 252	4,0 %	330	278	(Wikipedia - estimat)
MALAYSIA	52	652	3,6 %	23	-29	(Wikipedia)
SINGAPORE	49					
SØR-AFRIKA	48					
LIBERIA	48					
COSTA RICA	47					
HONDURAS	46					
ELFENBENSKYSTEN	44					
MOSAMBIK	44					
ISLAND	44					
THAILAND	43					
SIERRA LEONE	41					
IRAN	39					
KONGO-BRAZZAVILLE	36					
SERBIA	36					
NORD-IRLAND	35					
ALBANIA	32					
TOGO	31					

NEW ZEALAND	30
HONGKONG	30
Ukjent	30
SUDAN	27
GAMBIA	25
PARAGUAY	25
SYRIA	24
ZIMBABWE	23
FINLAND	23
JAPAN	22
MALTA	22
SLOVENIA	22
MADAGASKAR	21
MAROKKO	19
PANAMA	19
PAKISTAN	19
ISRAEL	18
GUINEA	18
EGYPT	18
ALGERIE	16
HVITERUSSLAND	16
SENEGAL	16
SAUDI-ARABIA	14
TYRKIA	11
UKJENT UTLAND	11
LUXEMBOURG	10
KAMBODSJA	10
TAIWAN	9
GUINEA-BISSAU	9
MALAWI	9
GUYANA	9
DE FORENTE ARABISKE EMIRATER	9
PUERTO RICO	8

KASAKHSTAN	8
TUNISIA	7
BENIN	7
DEN SENTRAL-AFRIKANSKE REPUBL.	7
PALESTINSK TERRITORIUM	7
HELLAS	7
DOMINICA	7
SKOTTLAND	7
MARTINIQUE	6
REUNION	6
TSJEKKOSLOVAKIA	6
ESTLAND	6
BOTSWANA	6
SERBIA OG MONTENEGRO	6
QATAR	5
SURINAM	5
MACAO	5
ARUBA	5
JORDAN	5
SEYHELLENE	5
BELIZE	5
ØST-TIMOR	5
JAMAICA	5
KUWAIT	5
SOMALIA	4
HAITI	4
GUADELOUPE	4
BANGLADESH	4
LIBYA	4
BURKINA FASO	4
BULGARIA	4
BAHRAIN	3
OMAN	3

KOREA	3
MONTENEGRO	3
TONGA	3
CURACAO	3
MAKEDONIA (FYROM)	3
FIJI	3
SAINT LUCIA	3
HELLIGE LAND	3
MONACO	3
BRUNEI	3
BAHAMAS	3
LAOS	3
EKVATORIAL-GUINEA	3
TSJAD	2
MOLDOVA	2
ASERBAJDSJAN	2
ISLE OF MAN	2
WALES	2
LESOTHO	2
KYPROS	2
FRANSK GUYANA	2
GRENADA	2
AFGHANISTAN	2
GUAM	2
ARMENIA	2
MONGOLIA	2
GEORGIA	2
BRITISK OMRÅDE I INDIAHAVET	2
BARBADOS	1
ANTIGUA OG BARBUDA	1
KIRGISISTAN	1
GABON	1
SAINT VINCENT OG GRENADINENE	1

FRANSK POLYNESIA	1
SALOMONØYENE	1
TADSIKISTAN	1
JERSEY	1
NORD-MARIANENE	1
NIGER	1
MAURITANIA	1
USBEKISTAN	1
GIBRALTAR	1
GUERNSEY	1
HARSTAD	1
SAO TOMÉ OG PRÍNCIPE	1
NY-CALEDONIA	1
SOVJETUNIONEN	1
LIECHTENSTEIN	1
GRØNLAND	1
NAMIBIA	1
NORD-KOREA	1
Totalsum	135 756

	2007	2010	2011	2012	2013	2014
Antall søndagsmesseser per helg	84	106	127	117	123	137
Antall besøk i søndagsmesseser per helg	13 415	17 595	19 950	20 947	22 803	23 005
Antall hverdagsmesseser per uke	121	142	141	139	147	155
Antall besøk i hverdagsmesseser per uke	2 460	3 533	3 259	2 882	3 903	4 103
Totalt antall messeser hvert år (52 helger og 52 uker)	10 660	12 896	13 896	13 312	14 040	15 264
Totalt antall besøkende hvert år (52 helger og 52 uker)	825 500	1 066 656	1 205 968	1 244 598	1 386 712	1 409 312
Antall dåp	726	934	871	886	934	987
Antall konfirmanter	466	592	662	751	858	754

* Til forskjell fra DaK, er det ikke vanlig at d'En foretar (hovedgudsstenen) søndag.

* Denne er vanskelig å beregne. Tallet er nok for lavt. Det er vanlig med hørmetes, altså messe hjemme hos folk, i Den katolske kirke. Det er ikke inkludert.

* Det vil selvsagt være sesongvariasjoner. Med jul, påske, konfirmasjon og førstekomunion som høysesong. Om sommeren vil det være litt færre enn vanlig besøkende, men desto flere turister.

* I 2010 var det unormalt mange barn i alderen 1-7 år som ble dåpt. Uvist hvorfor.

* St. Halvard har rapportert ca 100 mindre i 2014 i forhold til 2013. Har målet for å oppklare.

http://www.ssb.no/kultur-og-fritid/statistikker/kirke_konfirmanter/2014-05-06?lane=tabell&sort=nummer&tab-objekt=171793

Den norske kirkes statistikk

[Gå til statistikkens arkiv](#)

Den norske kirke, 2013

Publisert: 6. mai 2014 - Neste publisering: 6. mai 2015

[Alle tabeller](#)
[« Forrige tabell | Neste tabell »](#)
[XLS](#) Last ned tabellen i Excel
 [CSV](#) Last ned tabellen som CSV-fil
 [Vis tabellen i nytt vindu](#)

Den norske kirke. Gudstjenester og deltakere, etter bispedømme

	Gudstjenester i alt	Deltakere i alt	Gudstjenester søn- og helligdag	Deltakere, gudstjenester søn- og helligdag	Gudstjenester utenom søn- og helligdag	Deltakere, gudstjenester utenom søn- og helligdag	Gudstjenester med natverd	Antall til natverd	Julafteens-gudstjenester	Deltakere julaftens-gudstjenester
2013	64 048	5 952 894	48 302	4 723 224	15 746	1 229 670	32 392	1 303 746	2 254	556 689
2012	64 852	6 017 018	48 579	4 771 622	16 273	1 245 396	30 909	1 255 908	2 231	550 789
2011	65 580	6 265 261	49 002	4 985 031	16 578	1 280 230	29 647	1 208 500	2 248	579 213
2010	65 652	6 100 985	49 684	4 896 115	15 968	1 204 870	29 293	1 133 828	2 254	542 787
2009	66 803	6 224 424	49 926	4 968 006	16 877	1 256 418	29 724	1 115 142	2 245	565 336
2008	67 455	6 330 752	50 948	5 069 341	16 507	1 261 411	28 779	1 123 750	2 260	594 518
2013										
Oslo	6 276	606 686	3 996	441 426	2 280	165 260	3 759	196 738	178	61 110
Borg	6 494	621 218	4 982	484 523	1 512	136 695	3 486	145 447	236	55 859
Hamar	5 947	446 382	4 675	356 616	1 272	89 766	2 913	79 796	220	43 909
Tunsberg	5 780	506 073	4 697	415 013	1 183	91 060	2 841	101 936	221	52 040
Agder og Telemark	7 006	699 617	5 638	585 414	1 368	114 203	3 145	171 865	246	64 739
Stavanger	5 790	716 623	4 296	580 048	1 494	136 575	2 922	177 034	209	64 570
Bjergvin	8 634	815 056	6 573	656 548	2 061	158 508	4 399	160 586	305	75 545
Møre	3 862	410 665	3 146	333 229	716	77 436	2 080	81 486	137	36 758
Nidaros	6 019	504 127	4 295	389 470	1 724	114 657	2 465	75 477	204	45 350
Sør-Hålogaland	3 973	306 772	3 139	245 546	834	61 226	2 085	51 042	146	30 745
Nord-Hålogaland	4 267	319 675	2 965	235 391	1 302	84 284	2 297	62 339	152	26 064

[Statistikkbanken kildetabell 06929](#)
[Standardtegn i tabeller](#)
[« Forrige tabell | Neste tabell »](#)

TILLEGGSPERFORMASJON

Statistikken baserer seg på skjemaet "Årsstatistikk for Den norske kirke" sendt inn via [Innrapporteringsiden for Kirkelige fellesråd og menighetsråd \(KOSTRA\)](#).

Oslo kommune
Byrådet
Byrådslederen

Skattedirektoratet
Sentralkontoret for folkeregistrering
Postboks 6300 Etterstad
0603 OSLO

Dato: 28.09.2010

Deres ref:

Vår ref (saksnr):

Saksbeh:

Arkivkode:

201004256-1

813

OPPLYSNINGER FRA FOLKEREGERET OG TROSSAMFUNN

Jeg er gjort kjent med at trossamfunn andre enn Den Norske Kirke i forbindelse med søknader om offentlig støtte, opplever det som utfordrende å få bekreftet medlemstall opp mot kravet til personnummer og personopplysninger på linje med Den Norske Kirke. Dersom trossamfunnet ikke kan dokumentere personnummer på alle medlemmer, vil medlemmer uten personnummer ikke telle med i beregningen av offentlig støtte og trossamfunnet vil dermed ikke få den støtte de ellers skulle hatt. Det er i utgangspunktet problematisk ut fra et religionsfrihetsperspektiv.

Så vidt jeg har brakt til erfaring, kan denne situasjonen bedres ved at Skattedirektoratet kan åpne for utlevering fra folkeregisteret av personopplysninger til trossamfunnene.

Oslo katolske bispedømme har vært i kontakt med meg i forbindelse med en særlig problemstilling knyttet til polske statsborgere bosatt i Oslo. Den største gruppen av utenlandske katolikker i Oslo i dag er polske statsborgere. Blant disse er det et stort antall personer som ikke er registrert som medlemmer i Oslo katolske bispedømme. Bispedømmet opplyser til meg at det kun er registrert ca. 20 000 katolikker som medlemmer samtidig som det faktisk er mer enn 50 000 katolikker som er bosatt i bispedømmet. Dette innebærer at Oslo katolske bispedømme per i dag skal stå til tjeneste for rundt 30 000 personer mer enn det som fremkommer av de medlemsoversiktene bispedømmet besitter. Det er åpenbart utfordrende.

I denne forbindelse har representanter for bispedømmet gjort meg kjent med at de vil søke om en ordning hvor de for å kunne oppdatere sine medlemsregistre, kan få samarbeide med Folkeregisteret om dette. Jeg vil håpe at Skattedirektoratet kan vurdere en slik søknad, både på generelt grunnlag, og i dette konkrete tilfellet.

I Oslo by er det bosatt en rekke polske statsborgere. De har kommet til Norge og Oslo for å arbeide og slik sett bli en del av vårt bysamfunn. Bispedømmet gjør for stor innsats for alle katolikker bosatt i Oslo både av betydning for den enkelte og for samfunnet for øvrig. Bispedømmet er utover det diakonale og sakrale tilbud, et sosialt fellesskap og møtepunkt som bidrar til økt integrering og deltakelse i det norske samfunnet. I forhold til barns oppvekstvilkår, utdanning mv er det mitt syn at det er viktig å legge best mulig til rette for det ideelle arbeidet bispedømmet gjør.

Postadresse:
Rådhuset, 0037 Oslo

E-post: postmottak@byr.oslo.kommune.no

Den katolske kirkens bistandsorganisasjon, CARITAS, holder i disse dager på å starte opp en fadderordning for nyankomne medlemmer i menigheten. Kirken har tidligere hatt stor suksess med en slik fadderordning og ser nå klart behovet for at ordningen gjeninnføres. Det er derfor god grunn til å tro at deltakelse i fadderordningen vil være av stor betydning for den enkeltes mulighet til å bli godt integrert i det norske samfunnet.

I tillegg til fadderordningen som er under opprettelse, bidrar bispedømmet med å arrangere kurs og seminarer i samarbeid med sentrale offentlige og private instanser som NAV, Skattedirektoratet, LO og Leieboerforeningen. Gjennom slike arrangementer får våre nye innbyggere verdifull innsikt i det norske samfunnet og kunnskap om hvor han eller hun skal henvende seg for å få bistand i ulike sammenhenger.

Dette er for meg eksempler på den viktige jobb som Oslo Katolske bispedømme og trossamfunn utenfor Den Norske Kirke kan bidra med i forhold til ivaretagelse og integrering av utenlandske borgere i Oslo.

Jeg håper derfor Skattedirektoratet nøye vil vurdere søknaden fra Oslo katolske bispedømme hvor et positivt utfall vil kunne bidra til viktig integreringsarbeid i byen.

Med hilsen

Stian Berger Røsland

Godkjent og ekspedert i papirform uten underskrift

DET KONGELIGE
KULTURDEPARTEMENT

Bilag 5

Oslo katolske bispedømme
Akersveien 5
0177 Oslo

Deres ref

Vår ref
2007/01424 SF GTE

Dato
20.12.2010

Statstilskudd 2010 – Tilskuddsbrev. Arbeid for innvandrere i Oslo katolske bispedømme

Vi viser til søknad om tilskudd til arbeidet Oslo katolske bispedømme gjør for katolske innvandrere i Norge.

1. TILDELING AV STATSTILSKUDD FOR 2010

Kulturdepartementet tildeler med dette Oslo katolske bispedømme et statstilskudd for 2010 på:

kr 400 000.

Tilskuddet er bevilget under kap. 315, post 79, jf. Prop. 1 S (2009–2010) for Kultur- og kirke departementet.

Tilskuddet skal nyttes til bispedømmets arbeid for inkludering og integrering av innvandrere. Det forutsettes at tilskuddet disponeres i samsvar med de formål, forutsetninger og krav til økonomiforvaltning, kontroll og rapportering som er trukket opp i dette brevet.

Statstilskuddet er et engangstilskudd. Det skal avlegges rapport om bruken av midlene, jf. pkt. 4 nedenfor. Tilskuddet utbetales til konto nr. 3000.15.43683.

2. FORMÅL

Det er en målsetning for Regjeringen å bidra til økt oppmerksomhet om inkludering og integrering i frivillig sektor. Formålet med tilskuddet er å bidra til å styrke arbeidet

Postadresse
Postboks 8030 Dep
0030 Oslo

Kontoradresse
Akersg. 59

Telefon - sentralbord
22 24 90 90
Org. nr.
972 417 866

Samfunns- og
frivillighetsavdelingen
Telefaks
22 24 78 16

Saksbehandler
Geir Telstø
22 24 80 28

Oslo katolske bispedømme gjør for inkludering og integrering av katolske innvandrere i Norge.

3. RETNINGSLINJER FOR ØKONOMIFORVALTNING OG KONTROLL

I henhold til § 10 2. ledd i Bevilgningsreglementet, som er vedtatt av Stortinget, har Kulturdepartementet adgang til å føre kontroll med at statstilskuddet blir anvendt etter forutsetningene.

Tilskuddsmottakerens økonomiforvaltning og kontroll skal følge de retningslinjer som er trukket opp i pkt. 4.1. i vedlagte Retningslinjer for økonomiforvaltning og kontroll for tilskuddsmottakere som får tildelt statstilskudd fra Kulturdepartementet i 2010.

Kulturdepartementet vil spesielt peke på de plikter som tilligger tilskuddsmottakerens ledelse og eventuelle styre. Vi vil videre peke på nødvendigheten av at tilskuddsmottakeren fører løpende kontroll med den økonomiske situasjonen slik at budsjetterte og faktiske utgifter og inntekter til enhver tid er under kontroll.

Oslo katolske bispedømme har ansvar for å gi revisor informasjon om innholdet i vedlagte retningslinjer, og særlig de punkter som omhandler revisors plikter.

4. KRAV TIL RAPPORT

Oslo katolske bispedømme skal innen utløpet av 2011 oversende departementet en kortfattet rapport om gjennomføringen av sitt arbeid for innvandrere. Sammen med rapporten skal det sendes inn regnskap for disponeringen av tilskuddet. Regnskapet skal være undertegnet av tilskuddsmottaker og være revidert av statsautorisert eller registrert revisor.

Departementet gjør oppmerksom på at tilskudd i visse situasjoner kan kreves tilbakebetalt, jf. pkt. 5 i vedlagte Retningslinjer for økonomiforvaltning og kontroll for tilskuddsmottakere som får tildelt statstilskudd fra kulturdepartementet i 2010.

Med hilsen

Birgitte Lange e.f.
ekspedisjonssjef

Geir Telstø
rådgiver

Vedlegg: Retningslinjer for økonomiforvaltning og kontroll for tilskuddsmottakere som får tildelt statstilskudd fra Kulturdepartementet i 2010

DET KONGELIGE
KULTURDEPARTEMENT

Bilag

6

Oslo Katolske Bispedømme
Akersveien 5
0177 OSLO

Deres ref

Vår ref

Dato

13/2036-

23.12.2013

Tilskudd til prosjekt for arbeidsinnvandrere

Det vises til søknad om tilskudd til arbeidet som Den katolske kirke gjør for arbeidsinnvandrere.

Kulturdepartementet tildeler med dette Oslo katolske bispedømme et statstilskudd for 2013 på **kr 500 000**.

Tilskuddet er bevilget under kap 315 post 79, jf. Prop. 1 S (2012-2013) for Kulturdepartementet. Tilskuddet utbetales til konto nr. 3000 15 43686 og er et engangstilskudd.

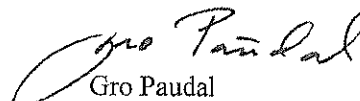
Tilskuddet skal nyttes til bispedømmets arbeid for inkludering og integrering av arbeidsinnvandrere gjennom blant annet språkopplæring, rettshjelp, samlingspunkter og informasjon om ulike forhold knyttet til det å bo og jobbe i Norge.

Det forutsettes at tilskuddet disponeres i samsvar med vedlagte Retningslinjer for økonomiforvaltning og kontroll for tilskuddsmottakere som får tildelt prosjekt-/investerings- og engangstilskudd fra Kulturdepartementet i 2013.

Oslo bispedømme skal innen utløpet av 2014 oversende departementet en kortfattet rapport om bruken av midlene. Sammen med rapporten skal det sendes inn regnskap for disponeringen av tilskuddet. Regnskapet skal være undertegnet av tilskuddsmottaker og være revidert av statsautorisert eller registrert revisor.

Med hilsen

Lars Audun Granly (e.f.)
ekspedisjonssjef

Gro Paudal
avdelingsdirektør

Vedlegg

Postadresse
Postboks 8030 Dep
0030 Oslo
postmottak@kud.dep.no

Kontoradresse
Akersg. 59
<http://www.kud.dep.no/>

Telefon*
22 24 90 90
Org. nr.
972 417 866

Samfunns- og
frivillighetsavdelingen

Saksbehandler
Gro Paudal
22 24 78 21

RETNINGSLINJER FOR ØKONOMIFORVALTNING OG KONTROLL FOR TILSKUDDSMOTTAKERE SOM FÅR TILDELTE PROSJEKT-/INVESTERINGS- OG ENGANGSTILSKUDD FRA KULTURDEPARTEMENTET I 2013

Fastsatt av Kulturdepartementet 13.12.2012

1. Krav til avleggelse av rapport og regnskap

1.1 Generelt

Tilskuddsmottakeren plikter å varsle departementet/tilskuddsforvalteren umiddelbart dersom det oppstår vesentlige avvik i forhold til de premisser som ligger til grunn for tilskuddet.

Tilskuddsmottaker skal så snart som mulig, og senest 3 måneder etter at tiltaket/prosjektet er avsluttet/tilskuddet er disponert, evt. innen den frist som er fastsatt i tilskuddsbrevet, oversende departementet/tilskuddsforvalteren rapport om disponeringen av tilskuddet/om at tiltaket/prosjektet er gjennomført.

Når tilskuddet er kr 200 000 eller høyere skal det sammen med rapporten sendes inn revidert regnskap for tiltaket/prosjektet/disponeringen av tilskuddet. Regnskapet skal være undertegnet av tilskuddsmottaker og være revidert av statsautorisert eller registrert revisor. Unntatt fra dette kravet er institusjoner/organisasjoner som benytter kommunerevisjonen eller annet offentlig revisjonsorgan.

Når tilskuddet er under kr 200 000 skal det sammen med rapporten sendes inn regnskapsoversikt for tiltaket/prosjektet/disponeringen av tilskuddet, undertegnet av tilskuddsmottaker. Det kreves ikke at regnskapsoversikten er bekreftet av revisor.

Regnskapsdata og dokumentasjon av faktiske opplysninger som ligger til grunn for søknaden eller beregningen av tilskuddsbeløpet, skal oppbevares i henhold til bestemmelsene i regnskapsloven.

1.2 Tilskudd til nasjonale kulturbyggprosjekter

For nasjonale kulturbyggprosjekter under kap. 320, post 73 som får tilskudd over flere år, skal det sendes inn rapport innen 1. august det enkelte år. For samtlige nasjonale kulturbyggprosjekter skal sluttrapport og regnskap oversendes departementet innen 12 måneder etter at prosjektet er avsluttet.

For øvrig gjelder bestemmelsene i avsnitt 1, 3, 4 og 5 under pkt. 1.1 ovenfor.

1.3 Tilskudd til private kirkebygg

For tilskudd til private kirkebygg under kap. 310, post 75, skal det sendes inn rapport innen 1. mai året etter at tilskuddet er utbetalt med rapport om hvordan arealene det er gitt tilskudd til brukes. Det skal også innen 12 måneder etter at tilskuddet er utbetalt oversendes regnskap som viser hva tilskuddet er brukt til.

For øvrig gjelder bestemmelsene i avsnitt 1, 3, 4 og 5 under pkt. 1.1 ovenfor.

1.4 Tilskudd med avregning (tilskudd der tilskuddets størrelse fastsettes som del av et budsjett eller regnskap)

For tilskudd som gis i form av hel eller delvis dekning av budsjetterte utgifter skal det sendes inn regnskap så snart som mulig, og senest tre måneder etter at tiltaket/prosjektet er avsluttet. Regnskap for tilskudd over kr 100 000 skal ha attestasjon fra statsautorisert eller registrert revisor der det skal framgå om de faktiske utgiftene svarer til de budsjetterte utgiftene.

For tilskudd som gis i form av hel eller delvis dekning av regnskapsførte utgifter skal det sendes inn regnskap. Regnskap for tilskudd over kr 100 000 skal ha attestasjon fra statsautorisert eller registrert revisor.

For øvrig gjelder bestemmelsene i avsnitt 1 og 5 under pkt. 1.1 ovenfor.

2. Departementets kontrolladgang

Departementet viser til det generelle pålegget Stortinget har gitt forvaltningen om å føre kontroll med tilskudd til "offentlig eller privat virksomhet som ellers ikke er undergitt statlig kontroll", jf. § 10 2.ledd i Stortingets bevilgningsreglement. Bestemmelsen lyder:

"Ved tilskudd eller lån til offentlig eller privat virksomhet som ellers ikke er undergitt statlig kontroll, skal det tas forbehold om adgang for tilskuddsforvalteren til å føre kontroll med at midlene benyttes etter forutsetningene."

3. Tilbakebetaling av tilskudd

Blir tilskuddet eller deler av tilskuddet ikke benyttet til det gitte formål, kan de overskytende midlene bli krevd tilbakebetalt. Tilskuddsmottaker plikter å gjøre Kulturdepartementet/tilskuddsforvalter oppmerksom på slike forhold så snart som mulig og senest innen 1. november det året tilskuddet er mottatt.

Tilskudd som skal avregnes etterskuddsvis, jf. pkt. 1.3 ovenfor, blir beregnet med en fastsatt prosentsats av budsjetterte/- regnskapsførte utgifter. Dersom de faktiske utgiftene har vært lavere enn budsjetterte, vil de overskytende midlene bli krevd tilbakebetalt.

Dersom det i ettertid viser seg at tilskuddet ikke er blitt benyttet til det gitte formålet, kan departementet/tilskuddsforvalter kreve hele eller deler av tilskuddet tilbakebetalt. Dersom tilskuddsmottaker har mottatt tilskudd på bakgrunn av uriktige opplysninger, kan dette i særlige tilfelle rammes av bestemmelsene i straffelovens §§ 270-271.

Ved tilbakebetaling av tilskudd skal midlene overføres til:

Kulturdepartementet, Postboks 8030 Dep, 0030 OSLO
Bankkontonummer: 7694.05.00253

Det må framgå av innbetalingen hvilket kapittel- og postnummer midlene skal godskrives. Melding om tilbakeføring av midler med henvisning til kapittel- og postnummer, må også sendes til Kulturdepartementet.

4. Praktisering av retningslinjene

Dersom det oppstår tvil om praktiseringen av retningslinjene, bes departementet/-tilskuddsforvalteren kontaktet.

Statsråden

Storingsrepresentant Ellen Chr. Christiansen
Stortinget
0026 OSLO

SVAR PÅ TILLEGGSSPØRSMÅL I STORTINGETS SPØRRETID 9. APRIL 1997 OM KIRKELIG MEDLEMSREGISTER MV

Jeg viser til Stortingets spørretid onsdag 9. april 1997 hvor det ble stilt et tilleggsspørsmål vedrørende medlemsregister for Den norske kirke.

Opplysninger om dåp og ut- og innmelding i Den norske kirke er fram til 1993 kun blitt registrert i kirkeboka der vedkommende er bosatt. Det finnes derfor i dag ingen sentral oversikt over Den norske kirkes medlemmer. Grunnlaget for beregning av kirkens medlemstall har til nå vært de tidligere folketellinger og statistiske beregninger basert på bl.a. årlige opplysninger om antall dåp og ut- og innmeldinger. Ved kirkelige valg har det statsborgelige manntall dannet grunnlag for fastsettelse av kirkelig valgmanntall.

Medlemskap i Den norske kirke er forutsetningen for valgbarhet og stemmerett ved kirkelige valg og for tilsetning i kirkelige stillinger. Medlemstallet i Den norske kirke brukes som grunnlag for beregning av tilskudd fra stat og kommune til andre tros- og livssynssamfunn, jf Lov om trdomssamfunn. Dette er som kjent bakgrunnen for at Stortinget i 1991 vedtok at tilhørighet til Den norske kirke skal registreres i Det sentrale folkeregisteret. Fra og med 1993 er dåp og ut- og innmeldinger registrert i Det sentrale folkeregister. Dette gir en pålitelig løpende registrering av endringer vedrørende medlemskap i Den norske kirke, men vil ikke kunne danne grunnlag for en fullstendig medlemsoversikt før alle som er født før 1993 er døde.

Skal det kunne etableres et fullstendig register før denne tid, må det derfor innhentes opplysninger om kirketilhørighet for hele befolkningen. I denne sammenheng har det blitt vurdert å legge inn på data opplysninger som har konsekvens for medlemskap fra alle landets kirkebøker hundre år tilbake. På grunn av den store informasjonsmengden ville dette arbeidet bli meget ressurskrevende. Et omfang på flere hundre årsverk bare til punching er blitt stipulert. I tillegg vil ikke påliteligheten ved denne metoden bli god nok i forhold til den store ressursinnsatsen som kreves. Departementet har derfor ikke ansett dette som en realistisk fremgangsmåte.

I arbeidet med denne saken har departementet lagt til grunn hovedkonklusjonene i utredningen fra en interdepartemental arbeidsgruppe nedsatt av Finansdepartementet i 1985. Utredningen anbefalte en gradvis oppbygging av et kirkelig medlemsregister som over tid

gir en pålitelig oversikt over tilhørighet til Den norske kirke. På oppdrag fra departementet har Kirkerådet igangsatt et prosjekt for raskere å etablere et mer pålitelig register enn det som den løpende registrering fra 1993 vil gi. Dette arbeidet vil pågå i flere etapper og skjer i samarbeid med departementet og Sentralkontoret for folkeregistrering.

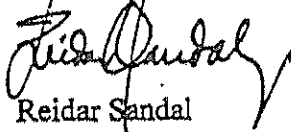
I dette arbeidet tas det utgangspunkt i folkeregisteret, og så blir de ulike grupper som ikke er medlem av Den norske kirke, og som det er mulig å identifisere, slettet. Dette omfatter alle som har meldt seg ut av kirken etter 1945, alle utenlandske statsborgere og alle som er født i utlandet. Videre har de fleste tros- og livssynssamfunn sagt seg villig til å gi tilgang til sine medlemslister. Disse vil bli slettet fra det foreløpige registeret. Departementet legger til grunn at størstedelen av de som ikke er medlem i Den norske kirke på denne måten blir fjernet fra den foreløpige medlemsoversikten. Enkelte grupper av befolkningen som ikke er medlem av kirken vil foreløpig bli stående i registeret, og noen kirkemedlemmer vil være utelatt. Etter våre beregninger vil dette gjelde om lag 1-2 % av befolkningen eller ca 50-100 000 mennesker. Gjennom utleggelse av en foreløpig medlemsoversikt høsten 1997 vil disse få anledning til å korrigere dette i det foreløpige registeret. Jeg vil understreke at det som framlegges er et foreløpig register med begrenset bruk inntil feilmarginen er betydelig redusert. Et slikt foreløpig register vil ikke ha praktisk, økonomisk eller juridisk betydning for den enkelte.

Jeg vil også minne om at ingen som ikke er medlemmer i Den norske kirke blir meldt inn i Den norske kirke gjennom etableringen av et kirkelig medlemsregister. Hvem som tilhører og er medlem av Den norske kirke er fastsatt i kirkeloven § 3. Dette innebærer at det er krav om dåp (eller personlig innmelding hvis en er døpt tidligere) for å bli medlem av Den norske kirke, og at man kan melde seg ut ved skriftlig eller personlig henvendelse til kirkebokføreren på bostedet. Det følger av dette at personer som urettmessig står oppført i kirkens foreløpige medlemsoversikt ikke behøver å melde seg ut, men bare bekrefte at vedkommende ikke er medlem. På tilsvarende måte vil en person som ikke står oppført i registeret uavhengig av dette være medlem dersom vedkommende oppfyller betingelsene for medlemskap etter kirkeloven.

I ditt spørsmål til justisministeren peker du på at ordningen for tilskudd til tros- og livssynssamfunn innebærer at jo flere medlemmer som er registrert i Den norske kirke jo mindre blir tilskuddet pr medlem til andre tros- og livssynssamfunn. Dette innebærer at det bør foreligge etterrettelige medlemsantall for Den norske kirke, selv om statens og kommunes budsjetter for Den norske kirke er uavhengig av antall medlemmer. Jeg forutsetter derfor at det foreløpige medlemsregister ikke legges til grunn for beregning av tilskudd til andre tros- og livssynssamfunn før feilmarginen er redusert til et akseptabelt nivå. Men det er grunn til å minne om at det register som vil bli etablert i løpet av 1997 sannsynligvis vil ha bedre nøyaktighet mht hvor stor andel av befolkningen som er medlem av Den norske kirke enn beregningsgrunnlaget som har ligget til grunn for tildelingen av tilskudd til andre tros- og livssynssamfunn siden trossamfunnsloven trådte i kraft i

1970. Blant annet med bakgrunn i at det aldri tidligere har foreligget en komplett oversikt over antall medlemmer i Den norske kirke, er også trossamfunnenes rett til tilskudd etter lovens § 19 bestemt slik at «tilskotet skal vera så stort at det *etter måten svarar om lag* til det som staten budsjetterer til Den norske kyrkja», jfr tilsvarende om kommunens tilskuddsplikt etter § 20.

Med hilsen

Reidar Sandal

Kopi: Justisminister Gerd-Liv Valla

Uttalelse

SOM

Sak: 2005/2215**DOBBELTREGISTRERING OG UTBETALING AV
TILSKUDD TIL TROS- OG LIVSSYNSAMFUNN**

Human-Etisk Forbund mener at Kultur- og kirkedepartementet valgte feil metode ved opprettelsen av Den norske kirkes medlemsregister og at det ikke er gjort nok for å forbedre det. Det anføres at feilene i registeret må anses som en krenkelse overfor dem som er feilregistrert, og feilene har hatt konsekvenser for de økonomiske tilskuddene til forbundet.

Jeg kan ikke se at det på rettslig grunnlag kan rettes innvendinger mot Kultur- og kirkedepartementet for arbeidet med opprettelsen og driften av Den norske kirkes medlemsregister. Videre er jeg enig i departementets lovforståelse med hensyn til beregningen av tilskuddene til tros- og livssynsamfunn.

Sakens bakgrunn:

Den norske kirkes medlemsregister ble etablert med virkning fra 1. januar 1999. Kirkerådet har fra 2001 vært registeransvarlig.

I brev 9. desember 2005 klaget Human-Etisk Forbund til ombudsmannen over mange års feil- og dobbeltregistrering i Den norske kirkes medlemsregister og at dette hadde ført til lav utbetaling av tilskudd til tros- og livssynsamfunn utenfor Den norske kirke. Forbundet anførte at en rekke av deres medlemmers rettigheter, herunder livssynsfriheten og organisasjonsfriheten, var blitt krenket ved dobbeltregistrering i Den norske kirkes medlemsregister, og at feilen kunne vært unngått ved at myndighetene hadde tatt innvendinger og klager på alvor på et tidligere tidspunkt. Det ble dessuten hevdet at

organisasjonen og medlemmene hadde lidd urett på grunn av for lav utbetaling, og det ble bedt om en vurdering av «hvor sterkt et regresskrav i forhold til manglende utbetalinger av støtte, vil stå overfor myndighetene».

Ombudsmannens undersøkelser:

Ombudsmannen fant grunn til å ta opp saken. I brev 27. desember 2005 herfra ble Kultur- og kirke departementet bedt om å kommentere klagen.

Kultur- og kirke departementet besvarte henvendelsen i brev 20. februar 2006. Om opprettelsen av medlemsregisteret ble det blant annet uttalt:

«Da medlemsregisteret skulle opprettes, valgte en å ta utgangspunkt i Folkeregisteret. Ulike grupper av personer som ikke var medlemmer i Den norske kirke, og som det var mulig å identifisere, ble slettet. Dette omfattet alle som var utmeldt fra Den norske kirke etter 1945, alle utenlandske statsborgere og alle som er født i utlandet. Mange tros- og livssynssamfunn sa seg, til tross for at mange hadde prinsipielle innvendinger, dessuten villige til å gi tilgang til sine medlemslister. Disse listene ga da grunnlag for sletting av personer som var medlemmer av annet tros- og livssynssamfunn fra Den norske kirkes medlemsregister. Human-Etisk Forbund var det eneste av de store samfunnene som ikke var villig til å "vaske" sine lister mot Den norske kirkes medlemsregister. Det foreløpige registeret ble videre lagt ut til lokalt gjennomsyn sommeren 1997. På bakgrunn av rettingene som kom inn fra menighetene lå registeret til grunn for valgmannallet i 1997. Det ble informert om begge disse prosessene i lokalpressen.

Metoden som ble valgt ved opprettelsen av medlemsregisteret, innebar at registeret ikke kunne bli fullstendig korrekt fra starten av. Dette var det full åpenhet omkring. Det var på den ene siden klart at registeret ville inneholde personer som ikke tilhørte eller var medlem i Den norske kirke, og på den andre siden at personer som rettslig sett tilhørte eller var medlemmer i Den norske kirke ikke ville stå oppført i registeret.»

Departementet fremhevet at «[h]ovedreglene for tilhørighet til, innmelding i og utmelding av Den norske kirke framgår av kirkeloven § 3, og kirkebøkene avgjør rettslig sett spørsmålet om medlemskap».

Departementet uttalte videre:

«Siden etableringen av registeret har det vært arbeidet kontinuerlig og systematisk med å forbedre kvaliteten på registeret, samtidig som erfaringene som er høstet gjennom driften av registeret også har bekreftet og tydeliggjort at registeret fortsatt har mangler. Blant annet har det vist seg at den sentrale registreringen som Folkeregisteret hadde ansvar for i perioden fra 1993 til 2001 var mangelfull. Dette skyldes antakelig både manglende rapportering fra kirkebokførerne og manglende sentral oppfølging. Som Human-Etisk Forbund peker på i klagen, gjenstår det også et uløst problem når det gjelder personer som ikke er medlem av noe tros- eller

livssynssamfunn. Ifølge Kirkerådet har det vært mistanke om at det har vært systematiske feil i registeret, slik at utmeldte automatisk er blitt meldt inn igjen. Kirkerådet hevder at slike påstander har vært vanskelig å verifisere, men at "man ikke kan se bort fra at enkelte uheldige tilfeller har skjedd ved oppdateringer av systemene". Dette kan likevel ikke ha hatt noe stort omfang, mener Kirkerådet.»

Departementet kommenterte deretter den aktuelle klagen:

«For det første vises det i klagen til den kontrollen av medlemslister som ble gjennomført i 2005, og det hevdes at "nær 75 000 medlemmer av tros- og livssynssamfunn har vært uriktig oppført i Den norske kirke". Det er riktig at det ble avdekket ca. 75 000 dobbeltregistrerte i denne kontrollen. Blant annet på grunn av måten Den norske kirkes medlemsregister ble opprettet på, har en valgt å løse denne situasjonen ved å tilskrive alle som både er registrert i Den norske kirkes medlemsregister og i et annet tros- eller livssynssamfunn, og legge til grunn at de vil bli strøket i Den norske kirkes medlemsregister dersom de ikke gir melding om at de fortsatt ønsker å være registrert der. På tross av feilkildene ved opprettelsen av medlemsregisteret, er det likevel ikke grunnlag for uten å videre å fastslå at alle disse er "uriktig" oppført i Den norske kirkes medlemsregister. Det er neppe grunn til å gå langt inn i denne diskusjonen her, men etter vår oppfatning er det rimelig å anta at en ikke ubetydelig andel av de dobbeltregistrerte er korrekt oppført i Den norske kirkes medlemsregister. Denne påstanden relaterer seg blant annet til ordningen med at "tilhørende" skal være registrert i medlemsregisteret. Hovedpoenget i denne sammenhengen er, etter vår oppfatning, at kvaliteten på medlemsregisteret etter at denne kontrollen og det etterfølgende arbeidet er gjennomført, vil være vesentlig forbedret.

For det andre vil vi spesielt knytte noen kommentarer til den påståtte feilberegningen av tilskudd til Human-Etisk Forbund og andre tros- og livssynssamfunn selv om vi ikke ser tilstrekkelig grunn til her å gå inn i en drøftelse av konkrete beløp m.v. Lov 13. juni 1969 nr. 25 om trdomssamfunn og ymist anna og lov 12. juni 1981 nr. 64 om tilskott til livssynssamfunn gir tros- og livssynssamfunn utenom Den norske kirke rett til økonomisk tilskudd fra stat og kommune, og disse tilskuddene vil på grunn av beregningsmåten avhenge av antallet medlemmer i Den norske kirke. Statstilskuddet skal "vera så stort at det *etter måten svarar om lag* til det som staten har budsjettert til Den norske kyrkja..." [vår utheving], jf. henholdsvis § 19 første ledd og § 2. Tros- og livssynssamfunnene kan kreve tilsvarende tilskudd fra kommuner der det bor noen som hører til samfunnet. I underliggende forskrifter (forskrift 19. april 2005 nr. 345 om registrerte og uregistrerte trossamfunn og forskrift 1. desember 1988 nr. 996 om tilskot til livssynssamfunn) er det fastsatt nærmere regler. Det heter i begge forskriftene at tilskuddet skal regnes ut blant annet med grunnlag av "tallet på medlemmene i Den norske kirke". Før 2005 var formuleringen i forskriften noe annerledes: "Ved anslaget av medlemstallet i Den norske kirke skal grunnlaget være de siste offisielle opplysninger om konfesjonstilknytning", jf. den nå opphevede forskrift 1. desember 1988 nr. 995 om trossamfunn. Lovbestemmelsene inneholder et tydelig element av skjønn, og etter vår oppfatning er

medlemsregisteret det beste foreliggende grunnlaget for å fastsette et medlemstall for Den norske kirke til bruk i beregningen av tilskudd til andre tros- og livssynssamfunn.

Fram til årsskiftet 1998-99 ble for øvrig medlemstall for Den norske kirke fra folketellingene fra 1980 benyttet som delingstall ved beregning av tilskudd til tros- og livssynssamfunn utenfor Den norske kirke. Siden dette har medlemstallet fra Den norske kirkes medlemsregister vært lagt til grunn.»

Departementet erkjente at medlemsregisteret kan forbedres, men understreket at kvaliteten likevel vurderes som tilstrekkelig i forhold til formålet med og bruken av registeret.

Human-Etisk Forbund fastholdt sine anførsler i brev 22. mars 2006. Forbundet uttalte blant annet:

«Det er nettopp valg av metoden som departementet benyttet i opprettelsen av kirkeregisteret som har ført til at det i en årrekke har vært store unøyaktigheter i registeret og som derfor er kjernepunktet i vår klage. Konsekvensene av et ufullkomment register er små eller ingen for Den norske kirke, men tilsvarende store for andre tros- og livssynssamfunn i Norge. Metoden som ble valgt, og som departementet også bekrefter i sitt svar, innebar at registeret ikke tok tilstrekkelig hensyn til sikker registrering av ikke-medlemmer. De enkelte tros- og livssynssamfunn utenfor Den norske kirke ble ikke tatt med på råd ved valg av framgangsmåte for etablering av registeret, til tross for at feilregistrering kunne føre til direkte økonomiske tap for disse. Human-Etisk Forbund har ved en rekke anledninger gitt tydelige varsler om metoden og feilene som oppstår ved registreringen, men det er ikke tatt hensyn til disse påpekningene fra vår side.»

Og videre:

«Når det gjelder kvaliteten på registeret fremover er vi bekymret fordi Kirkerådet melder om mistanke om fortsatt systematiske feil [...], noe som vil medføre ytterligere vanskeligheter, særlig i forhold til at personer som har blitt rettet opp på nytt er feilregistrert. Kirkerådet understreker også at det fortsatt arbeides med å rette feil i registeret. Dette kan tolkes dit hen at det har vært betydelig større feil tidligere. Departementet skriver at enkelte personer er "rettet ut", noen også gjentatte ganger. Vår erfaring er at dette ikke gjelder kun noen få, men mange. Dette blir tydelig når det kan fastslås at over 15 000 av Human-Etisk Forbunds medlemmer som dokumenterer innmelding hos oss, også er registrert i Den norske kirke. Det er en åpenbar svakhet at det i slike tilfeller ikke er gjort grundigere undersøkelser av årsaken til feilregistreringen, slik at alle andre som omfattes av samme feil også kan rettes.

Human-Etisk Forbund er også skuffet over at det heller ikke nå i 2006 er det satt i gang tiltak for å slette de som ikke er medlemmer i noe tros- eller livssynssamfunn.

Departementet påpeker at vår formulering i klagen til Sivilombudsmannen om at "nær 75 000 medlemmer av tros- og livssynssamfunn har vært uriktig oppført i Den norske kirke," ikke nødvendigvis er helt korrekt. Det må innrømmes at formuleringen kan være noe upresis, blant annet fordi det er lov å oppføre barn som tilhørende til Den norske kirke dersom en av foreldrene er medlem i Kirken. Dette reiser den prinsipielle problemstillingen som "tilhørende"-kategorien representerer. Etter vår mening utgjør denne kategorien et fordekt medlemskap fordi også tilhørende blir brukt i statistikk og ved beregning av tilskudd. Hele denne problematikken har vi bedt departementet gjøre rede for i eget brev, se vedlagte kopi av vårt brev til Kultur- og kirke departementet av 9. desember 2005.»

Forbundet uttalte om beregningen av tilskudd at:

«utstrakt bruk av skjønn er i strid med lovgivers intensjoner. Lovgiver har etter all sannsynlighet ment at medlemmer av tros- og livssynssamfunn utenfor Den norske kirke skal ha samme økonomiske tilskudd per medlem som Den norske kirke får. Hensikten og intensjonen i loven er å sikre likestilling mellom tros- og livssynssamfunnene. Vi oppfatter det derfor slik at det ikke er meningen at man skal bruke skjønn i særlig grad.»

Og videre:

«[v]i har en forståelse for at det må utvises et visst skjønn i forbindelse med budsjettposter som gjelder utgifter til kirken, men vi kan ikke se at det er riktig å utøve skjønn i forhold til kirkens medlemstall.»

Forbundet redegjorde for de prinsipielle årsakene til at forbundet motsatte seg utlevering av medlemslister fordi «[f]or det første ville dette innebære utlevering av sensitive persondata som ikke var anonymisert og som skulle brukes av Den norske kirke (ikke kontrolleres ved hjelp av en nøytral tredjepart). For det andre forelå det ikke noen svar på hvordan man tenkte å ivareta feilregistreringer av ikke-organiserte».

Kultur- og kirke departementet hadde merknader i brev 16. mai 2006.

Om fremgangsmåten og opprettelsen av registeret uttalte departementet blant annet:

«[...] Kirkerådet anbefalte i 1998 at en skulle tilskrive alle personer (eventuelt husstander med personer) som var registrert i det foreløpige registeret, for at disse eventuelt kunne følge opp sin foreløpige status i registeret. Det ble også vurdert om det ville være mulig eller hensiktsmessig å innhente opplysninger om eventuell tilhørighet til eller medlemskap i Den norske kirke, ikke bare for personer som var registrert i det foreløpige registeret, men for hele befolkningen. Da måtte en i tilfellet henvende seg til alle potensielle medlemmer. En var inne på om dette for eksempel kunne gjøres i tilknytning til folke-/boligtellingen i 2001.

Kirkerådets anbefaling var i første rekke begrunnet i at det foreløpige registeret, på grunn av opprettelsesmåten, ville inneholde en gruppe av personer som ikke var/er

medlemmer av noe tros- eller livssynssamfunn. Når departementet valgte å ikke foreslå bevilget særlige midler til en slik kampanje, ble det blant annet lagt vekt på kostnadene (anslått til ca. 10 millioner kr), at det var offentlig oppmerksomhet og debatt omkring disse spørsmålene i forbindelse med opprettelsen av medlemsregisteret og at Kirkerådet hadde etablert kontakt og samarbeid med andre tros- og livssynssamfunn. Videre heftet det, etter departementets vurdering, betydelig usikkerhet ved om en slik generell henvendelse til registrerte medlemmer eller hele befolkningen – i tilknytning til boligtellingsen, ved eget brev eller på annen måte – ville kunne bidra til at kvaliteten i registeret ble vesentlig forbedret. For det første framsto det som lite sannsynlig at en kunne regne med en svarprosent som ville gi vesentlig bedre kvalitet i registeret enn gjennom metoden som ble valgt. For det andre ville en uansett ikke på grunnlag av slike tilbakemeldinger kunne etablere et register som rettslig avgjorde spørsmålet om medlemskap eller tilhørighet. En var altså avhengig av at enkeltpersoner fulgte opp henvendelsen, og det framsto som usikkert om det ville skje i stor nok grad til at kvaliteten på registeret ville blitt vesentlig forbedret.»

Om forskjellige typer feil ved registeret uttalte departementet blant annet:

«Kirkerådet understreker at alle meldinger om feiloppføringer i registeret blir fulgt opp. I oppstartfasen forekom det rutinefeil som umiddelbart ble rettet. Videre var det prosedyrefeil som en konsekvens av måten registeret ble opprettet på, og også dette ble fortløpende rettet etter hvert som Kirkerådet mottok informasjon om feilene. Dette handlet i det alt vesentlige om personer som ikke tilhørte noe tros- eller livssynssamfunn eller personer med medlemskap i HEF.

Ved oppdatering av det sentrale registeret sommeren 2004 oppdaget Kirkerådet at et halvt års registreringsarbeid ikke var korrekt registrert. Dette skyldtes en teknisk feil hos IBM, som umiddelbart ble rettet opp. Denne feilen fikk ingen konsekvenser for statistikken og har heller ikke hatt økonomiske konsekvenser.

Kirkerådet har ikke kunnet verifisere påstander, blant annet fra HEF, om systemfeil, i den forstand at personer som er tatt ut av registeret, skulle ha kommet inn igjen. Etter Kirkerådets vurdering skyldes slike påstander hovedsakelig to forhold. For det første mener Kirkerådet at det var manglende oppfølging fra Folkeregisterets side i perioden 1993 fram til 2000, men at denne feilkilden har minsket betydelig etter at Kirkerådet overtok registreringen fra og med 2001. For det andre nevner Kirkerådet at det de første årene forekom at personer var oppført i feil sokn (soknet er den geografiske og rettslige grunnenheten i Den norske kirke, jf. kirkeloven § 2). Dersom en sjekket med det lokale medlemsregisteret om en var oppført, kunne en få opplyst at det ikke var tilfellet. Når så Kirkerådet oppdaget plasseringen i feil sokn og rettet denne, ville personen dukke opp i neste utgave av det lokale registeret.»

Departementet uttalte om tilhørighet blant annet:

«det framgår klart av lovgrunnlaget at tilhørige til Den norske kirke skal regnes som medlemmer for eksempel i relasjon til statistikk og beregning av tilskudd til andre tros- eller livssynssamfunn.»

Departementet uttalte at det er fast og langvarig praksis for dette, med den følge:

«at også andre tros- eller livssynssamfunn kan inkludere tilhørige i medlemsgrunnlaget som det kreves tilskudd for. En person kan ikke være tilskuddsberettiget medlem i flere samfunn, jf. trossamfunnsloven § 8. Etter departementets oppfatning innebærer ikke dette usaklig forskjellsbehandling ettersom alle tros- og livssynssamfunn har like muligheter.»

Når det gjelder beregningen, uttalte departementet:

«Lovgiver har bestemt at tilskuddet til tros- og livssynssamfunn skal være så stort at det "etter måten svarar om lag" til det som staten har budsjettert til Den norske kirke. Statstilskuddet til de andre tros- og livssynssamfunnene pr. medlem regnes ut ved at netto budsjetterte utgifter til direkte drift av Den norske kirke deles på medlemstallet i Den norske kirke. Etter departementets oppfatning er denne lovformuleringen relevant både når det gjelder avgrensning av hvilke utgifter som skal inngå i beregningen av beløpet som går til Den norske kirke (telleren i brøken ved tilskuddsberegningen) og når det gjelder fastsettelsen av medlemstallet i Den norske kirke (nevneren i brøken). Satt på spissen: Tros- og livssynssamfunn utenom Den norske kirke har dermed ikke et lovbestemt krav på tilskudd som eksakt tilsvarer det som budsjetteres til Den norske kirke.»

Human-Etisk Forbund fastholdt klagen og hadde merknader i brev 15. juni 2006. Forbundet uttalte blant annet:

«Intensjonen med tilskudd til tros- og livssynssamfunn er å sørge for økonomisk likestilling mellom Den norske kirke og andre livssynssamfunn. Lovgiver har valgt en litt rund formulering i lov om tilskott til livssynssamfunn § 2:

"Tilskottet skal vere så stort at det etter måten svarar om lag til det som staten har budsjettert til Den norske kyrkja og skal reknast ut etter kor mange som høyrer til samfunnet."

Denne formuleringen er trolig mer en innrømmelse av at Den norske kirke får bevilgninger på mange ulike måter, enn en oppfordring til ikke å gjøre utregningen så presis som mulig.»

Og videre:

«Departementet skriver at alle feilmeldinger som registreres inn blir fulgt opp. Virkeligheten er at folk flest ikke vet at de er registrert i Den norske kirke. Dette er særlig bekymringsfullt i forhold til de personene som har meldt seg ut av kirken,

men som ikke har meldt seg inn i et annet tros- eller livssynssamfunn. Departementet har selv uttrykt bekymring i forhold til å få klarlagt forholdet til disse [...].

Det er nærliggende å anta at antallet utmeldte fra Den norske kirke som har valgt å ikke melde seg inn noe annet sted, kan være representert i Dnks register i minst like høy grad som antallet dobbeltregistrerte mellom Dnk og andre tros- og livssynssamfunn. Det reelle tallet på feiloppførte medlemmer i kirkeregisteret kan derfor være på 4 % og et klart brudd på lovens intensjon og vesentlig større enn vi bør godta.»

Og dessuten at:

«Departementet gjør et poeng av at HEF ikke deltok i den frivillige vaskingen av medlemsregister i 1997, se departementets brev av 20. februar 2006 og Kirkerådets brev av 25. april 2006 som fulgte vedlagt departementets siste brev. Frikirkerådet og Den katolske kirke i Norge bekrefter imidlertid til oss og i media at mange av deres medlemmer, som faktisk ble vasket i den frivillige runden, likevel sto oppført i kirkens register i 2006. Tallene som oppgis av fortsatte dobbeltmedlemskap for disse tros- og livssynssamfunnene er ikke ubetydelige. Kritikken knyttet til at HEF av prinsipielle grunner årsaker ikke ville delta i den frivillige vasken i 1997 er derfor ikke noe viktig moment i saken.»

Kultur- og kirkedepartementet har ikke hatt ytterligere merknader.

Jeg ser slik på saken:

1. Innledning

Human-Etisk Forbund hevder at feil i Den norske kirkes medlemsregister har ført til at det er begått urett både mot medlemmene og organisasjonen. Det anføres som en krenkelse mot forbundets medlemmer at de feilaktig har stått oppført i kirkens medlemsregister, og forbundets tilskudd har blitt lavere enn det skulle vært.

Størrelsen på tilskuddet til tros- og livssynssamfunnene er avhengig av antall medlemmer i Den norske kirken. Nettoutgiftsbeløpet budsjettert til Den norske kirke deles med antall medlemmer i kirken, og dette beløpet gir grunnlaget for tilskuddet til tros- og livssynssamfunnene ved at samfunnene får tilsvarende beløp per medlem. Dersom antall medlemmer i Den norske kirke øker, vil beløpet per statskirkemedlem bli lavere, med den konsekvens at tilskuddet til tros- og livssynssamfunnene blir tilsvarende lavere.

2. Opprettelsen og driften av medlemsregisteret

Kirkeloven 7, juni 1996 nr. 31 § 3 pkt 10 lyder slik:

«Personer som anses å høre inn under eller er medlem i Den norske kirke, registreres i et sentralt medlemsregister for Den norske kirke.»

Det er gitt forskrift 25. februar 2000 om Den norske kirkes medlemsregister.

Registeret ble etablert 1. januar 1999. Forut for dette, frem til 1993, ble opplysninger om dåp, innmelding i og utmelding av Den norske kirke bare registrert i kirkeboken der vedkommende var bosatt. Mellom 1993 og 1999 ble dåp, innmeldinger og utmeldinger registrert av folkeregisteret.

Formålet med registeret er å få en total oversikt over medlemmer av Den norske kirke (i likhet med andre tros- og livssynssamfunn) og samtidig kunne bruke opplysninger fra registeret i det lokale menighetsarbeidet. Det var forutsatt at det måtte skje en gradvis oppbygging av registeret.

Kultur- og kirkedepartementet har redegjort for vurderingene som ble foretatt ved opprettelsen av registeret, herunder for vurderingene av ressursbruk, og har konkludert med at innenfor rammen av ressurser og de opplysninger som forelå, har opprettelsen og driften av registeret vært forsvarlig. Departementet har videre redegjort for de forbedringer som etter hvert er foretatt, og erkjenner at kvaliteten på registeret fortsatt kan forbedres.

Det synes å være på det rene at registeret har vært mangelfullt, og at det fortsatt er forhold som må forbedres, særskilt for så vidt gjelder personer som ikke står tilsluttet noe tros- eller livssynssamfunn. Departementet skriver i brevet 16. mai 2006 hit at det vil bli vurdert på hvilken måte utfordringen med personer som ikke er medlem av noe tros- eller livssynssamfunn, mest hensiktsmessig kan følges opp. Jeg er videre kjent med at Fylkesmannen i Oslo og Akershus, på oppdrag fra Kultur- og kirkedepartementet, har tilskrevet dobbeltregistrerte personer med det formål å forbedre registerets troverdighet. Ved henvendelse til fylkesmannen ble det opplyst at dette arbeidet forventes avsluttet i løpet av august 2006.

Det gir ingen direkte rettsvirkninger for enkeltmennesker å være registrert i Den norske kirkes medlemsregister. Hovedreglene for tilhørighet til, innmelding i og utmelding av Den norske kirke fremgår av kirkeloven § 3, og kirkebøkene avgjør rettslig sett spørsmålet om medlemskap. Departementet gir uttrykk for at det er et mål at registeret skal være mest mulig korrekt.

Det vil kunne oppleves personlig krenkende å være feilregistrert. Feil må derfor søkes unngått, og det er uheldig at det forekommer feil. Det kan reises spørsmål om fremdriften i arbeidet med å utvikle og forbedre registreringsordningen har vært for dårlig. I og med at man har vært klar over at feilregistreringen ville ha økonomiske konsekvenser for andre tros- og livssynssamfunn, kan det spørres om det burde ha ført til en fortløpende og opptrapping av arbeidet med å få en forbedring av registeret. Jeg kan imidlertid vanskelig se at det kan få rettslige konsekvenser, for eksempel i form av økonomisk ansvar, at arbeidet med å forbedre registeret ikke har vært gjennomført raskere. Det er her tale om forvaltningsmessige disposisjoner som ombudsmannen ikke kan overprøve. De konkrete vurderingene knyttet til valg av metode, ressursbruk og oppfølging, gjelder spørsmål om registrerings- og kontrollrutiner, og disse forhold er også lite egnet for en nærmere undersøkelse herfra. På bakgrunn av redegjørelsen om opprettelsen av registeret og for det

pågående arbeidet med å rette det, finner jeg ikke grunnlag for ytterligere kommentarer om dette.

3. Beregningen av statstilskuddet

3.1. Om statstilskudd til trossamfunn heter det i lov om trudemssamfunn og ymist anna 13. juni 1969 nr. 25 § 19:

«Registerført trudemssamfunn kan krevja årleg tilskot frå rikskassen. Tilskotet skal vera så stort at det etter måten svarar om lag til det som staten har budsjettert til Den norske kyrkja, og skal utreknast etter kor mange som tilhøyrrer samfunnet.»

Tilsvarende regel er gitt for livssynssamfunn i lov om tilskott til livssynssamfunn 12. juni 1981 nr. 64 § 2, jf. Ot.prp. nr. 59 (1980-81) om lov om tilskot til livssynssamfunn pkt. 3.5.

Hvorledes satsen for statstilskudd til trossamfunn nærmere skal fastsettes, fremkommer i forskrift 19. april 2005 nr. 345 § 6 om registrerte og uregistrerte trossamfunn, som lyder slik:

«Sats for beregning av statstilskudd fastsettes av Kultur- og kirke departementet på grunnlag av de årlig budsjetterte utgifter til Den norske kirke, etter fradrag for utgifter som er felles for alle innvånere av riket og som ikke er utgifter til egentlige kirkelig formål (herunder merutgifter som følge av fredede eller vernede kirkebygg og øvrige utgifter til alminnelige kulturformål). Det fremkomne nettoutgiftsbeløp deles med tallet på medlemmene i den norske kirke, hvilket gir et beregnet utgiftsbeløp pr. statskirkemedlem.»

Den samme regelen for fastsettelse av satsen for tilskudd til trossamfunn, gjelder for livssynssamfunn, jf. forskrift 1. desember 1988 nr. 996 om tilskot til livssynssamfunn § 6.

Tros- og livssynssamfunnene har et rettskrav på statstilskudd, som er nedfelt i lov, og som skal være så stort at «det etter måten svarar om lag [min utheving] til det som staten har budsjettert til Den norske kyrkja». Etter forskrift om registrerte og uregistrerte trossamfunn § 6, som er gjengitt ovenfor, skal netto budsjetterte utgifter til Den norske kirke deles på antall medlemmer i kirken. Medlemstallet fastsettes ut fra Den norske kirkes medlemsregister. Tilskuddsberegningen består således av flere elementer -- noen av budsjettpostene til Den norske kirke og kirkens medlemstall.

Departementet mener at lov- og forskriftsbestemmelsene inneholder et tydelig element av skjønn ved beregningen av tilskuddet, selv om intensjonen i gjeldende ordning er økonomisk likestilling mellom alle tros- og livssynssamfunn. Human-Etisk Forbund hevder at det ikke er meningen at skjønn skal brukes i særlig grad, i hvert fall ikke når det gjelder medlemstallet.

Det har lenge vært tiltak med en viss økonomisk kompensasjon for trossamfunn utenfor Den norske kirke. I 1891 ble det innført en slik ordning gjennom fritak for kirkeskatt for «dissentere». 1969-loven etablerte tilskuddsordning for trossamfunn, med tilnærmet

samme beregningssystem som i dag, hvor medlemstallet i Den norske kirke utgjør delingstallet. Ut fra de opplysninger som er gitt, var det frem til 1999 et vesentlig dårligere grunnlag for å beregne medlemstallet i Den norske kirke. Opprettelsen av Den norske kirkes medlemsregister kan sees som et ledd i å prøve å oppnå bedre økonomisk likestilling.

Lovens ordlyd, «svarar om lag til», sammenholdt med tilskuddsordningens forhistorie og den forholdsvis sene opprettelsen av Den norske kirkes medlemsregister, taler for at lovgiver har vært klar over at medlemstallet foreløpig ikke kunne bli nøyaktig fastsatt med en gang og at det derfor ikke med det samme ville være mulig å oppnå full økonomisk likestilling, selv om dette må sies å ha vært lovgivers intensjon. Det «skjønne» det her er tale om er for øvrig en anslagsvis beregning av et faktisk forhold, som etter loven er ment å skulle kunne gjøres med et visst spillerom. Poenget må være at det er unøyaktigheter knyttet til noen av postene i tilskuddsberegningen. Dette medfører at tros- og livssynssamfunnene derfor ikke kan sies å ha noe rettskrav på et tilskuddsbeløp som nøyaktig tilsvarer det som er budsjettert til Den norske kirke. Hvorvidt det i ettertid skal foretas en økonomisk korreksjon etter justering, er et bevilgningsmessig spørsmål som det må bli opp til de politiske myndigheter å ta stilling til.

3.2. Jeg skal også knytte noen bemerkninger til forbundets anførsel om at det foreligger et «fordekt medlemskap» når barn hvor en av foreldrene er medlem i den norske kirke, blir oppført som tilhørig. Human-Etisk Forbund har i et eget brev 9. desember 2005 til Kultur- og kirke departementet reist flere spørsmål knyttet til problemstillinger med tilhørig. Jeg har begrenset spørsmålet i denne sammenheng til dets betydning for beregning og utbetaling av tilskudd til tros- og livssynssamfunn.

Det fremgår blant annet av kirkeloven § 3 nr. 2 at barn anses å høre inn under Den norske kirke såfremt en av foreldrene er medlem. Hvis en av foreldrene ikke er medlem av Den norske kirke, kan de melde fra til kirkebokføreren at barnet ikke skal anses å høre inn under kirken. I lov om trdomssamfunn og ymist anna § 5 fremgår det blant annet at «[b]arn som vert født medan foreldra er gifte, høyrer til same trdomssamfunn som foreldra». Det er videre gitt regler for tilfeller hvor foreldrene tilhører ulike trossamfunn og tilfeller hvor de ikke er gift. Det er altså gitt regler om tilhørighet både til Den norske kirke og til de ulike trossamfunnene, uten at det i denne sammenheng er nødvendig å gå nærmere inn på det konkrete innholdet av reglene. Dette innebærer at det er åpnet for at medlemsregistrene både for Den norske kirke og for de ulike trossamfunnene omfatter en gruppe personer utover de ordinære medlemmene, de tilhørig. I hvilken grad tilhørig rent faktisk er inkludert i medlemstallene er etter min mening ikke avgjørende, så lenge adgangen til å inkludere disse personene er den samme. Det synes på denne bakgrunn ikke å være grunnlag for kritikk mot at de tilhørig i Den norske kirkes medlemsregister inkluderes ved beregningen av tilskudd.

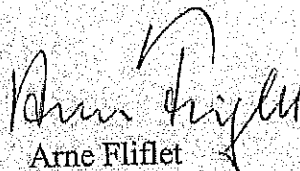
4. Konklusjon

I lys av den økonomiske betydning føringen av medlemsregisteret for Den norske kirke har for tros- og livssynssamfunn utenfor kirken, og for en tillitvekkende tros- og livssynsmessig likebehandling, er det gode grunner som taler for at arbeidet med å rette

Øpp feil og mangler i registerføringen burde ha vært sterkere intensivert og prioritert som forvaltningsoppgave. Jeg kan imidlertid ikke se at det på rettslig grunnlag kan rettes kritikk mot Kultur- og kirke departementet for arbeidet med opprettelsen og driften av Den norske kirkes medlemsregister. Heller ikke kan jeg se at det er rettslig grunnlag for kritikk av departementets lovforståelse med hensyn til beregningen av tilskuddene til tros- og livssynssamfunn.

Om manglene ved gjennomføringen og utviklingen av registreringsordningen skal få økonomiske konsekvenser, er et politisk og bevilgningsmessig spørsmål. Dette spørsmål hører det under de politiske myndigheter å ta stilling til og jeg finner det ikke riktig å uttale meg om dette.

Oslo, 28. august 2006

Arne Fliflet

FYLKESMANNEN I OSLO OG AKERSHUS

Kari Nordmann
Kari Nordmannsgate 3
8900 Brønnøysund

10.05.2006

Brev til personer som er registrert i Den norske kirkes medlemsregister og i et annet tros- eller livssynssamfunn. Brev til personer under 15 år ved foresatte.

Du har mottatt dette brevet fordi du i april 2006 er registrert i Den norske kirke (statskirken) samtidig som du er registrert som medlem i et annet tros- eller livssynssamfunn.

Det har de senere år pågått et arbeid med å få til et register over medlemmene i Den norske kirke. Det arbeides dessuten med å ajourføre registre over medlemmer i andre tros- og livssynssamfunn. Under dette arbeidet har det vist seg at en del personer beklageligvis er registrert både i Den norske kirkes medlemsregister og i ett eller flere andre tros- eller livssynssamfunn. Utgangspunktet for opprettelsen av medlemsregisteret i Den norske kirke har vært Folkeregisteret. Dette har medført at personer som ikke ønsker det, urettmessig kan ha blitt ført opp i Den norske kirkes medlemsregister.

Med dette underrettes du om at ditt navn vil bli strøket i Den norske kirkes medlemsregister dersom du ikke melder fra om noe annet innen 10. juni 2006.

Dersom du fortsatt ønsker å være registrert i Den norske kirkes medlemsregister, må du fylle ut og returnere vedlagte svarslipp. I så fall kan du ikke lenger være tilskuddsberettiget medlem i et annet tros- eller livssynssamfunn.

Dersom du er usikker på i hvilket annet tros- eller livssynssamfunn du står oppført, kan du ta kontakt med Fylkesmannen i Oslo og Akershus tel. 22003688 eller pr. e-post tro@fmoa.no og oppgi navn og fødselsnummer. Du vil da motta brev til din adresse med opplysninger om ditt medlemskap.

Lovbestemmelser om medlemskap i Den norske kirke og andre tros- og livssynssamfunn følger vedlagt.

Hilsen

Fylkesmannen i Oslo og Akershus

Rannveig Bjerkmo
ass. fylkesmann

Merethe Helstad
avdelingsdirektør

Vedlegg:

Svarslipp og frankert konvolutt

Lov om Den norske kirke § 3, lov om trudemssamfunn og ymist anna §§ 1 - 11, og lov om tilskott til livssynssamfunn §§ 1 - 5.

SVARSLIPP

Jeg ønsker fortsatt å være registrert i Den norske kirkes (statskirkens) medlemsregister.

Navn: Kari Nordmann
Fødselsnr: 12121212121

Sted/dato:

Underskrift:

(for personer under 15 år v/foresatte)

----- KLIPP HER -----

Lov om Den norske kirke (kirkeloven).

§ 3. Tilhørighet og medlemskap.

1. Bare en person som er bosatt i riket og norsk statsborger bosatt i utlandet kan være medlem av Den norske kirke.

2. Barn anses å høre inn under Den norske kirke fra fødselen såfremt en av foreldrene er medlem. Hvis en av foreldrene ikke er medlem av Den norske kirke, kan de melde fra til kirkebokføreren at barnet ikke skal anses å høre inn under denne.

Blir foreldre som har foreldreansvaret sammen, begge medlemmer av Den norske kirke, skal også deres barn under 15 år anses å høre inn under denne. Tilsvarende gjelder dersom en far eller mor som har foreldreansvaret alene, blir medlem av Den norske kirke.

3. Barn av foreldre som ikke er medlemmer av Den norske kirke, anses å høre inn under denne såfremt foreldrene melder fra om det til kirkebokføreren.

4. Melding etter nr 2 og 3 gis av foreldrene i fellsskap etter at barnet er født. Har en av foreldrene foreldreansvaret alene, gis meldingen av denne. Har ingen foreldreansvaret, kan melding gis av vergen.

Retten for foreldre eller verge til å gi melding etter nr 2 og 3 vedvarer til barnet fyller 15 år. Har barnet fylt 12 år, skal dets mening høres når det er anledning til det.

5. Barn som etter bestemmelsene i nr 2 og 3 anses å høre inn under Den norske kirke, blir medlem av denne når det er døpt. Når barnet har fylt 16 år uten å være døpt, anses det ikke lenger å høre inn under Den norske kirke.

6. Den som er over 15 år, kan melde seg inn i eller ut av Den norske kirke.

7. Ingen kan bli medlem av Den norske kirke så lenge vedkommende er medlem av et annet trossamfunn i Norge. Den som ikke tidligere er døpt, må la seg døpe etter Den norske kirkes ritual for å kunne bli medlem av kirken.

8. Innmelding i, og utmelding av Den norske kirke skjer ved personlig henvendelse til kirkebokføreren på bostedet. Utmelding kan også skje skriftlig. Er vedkommende bosatt i utlandet, rettes henvendelsen til kirkebokføreren på siste bosted her, eller såfremt vedkommende ikke har hatt bosted her, til den kirkebokfører departementet bestemmer.

Melding etter nr 2-4 skjer ved personlig eller skriftlig henvendelse til kirkebokføreren på barnets bosted. Er barnet bosatt i utlandet, gjelder regelen i første ledd tredje punktum tilsvarende.

Den som mottar henvendelse etter reglene foran, skal påse at lovens vilkår er til stede, foreta registrering i kirkeboken og gi attest om det som blir registrert.

Departementet gir nærmere regler om fremgangsmåten ved innmelding og utmelding og melding etter dette nummer, herunder om hvilke opplysninger som kan kreves.

9. Departementet avgjør i tvilstilfelle om en person skal anses som medlem av Den norske kirke.

10. Personer som anses å høre inn under eller er medlem i Den norske kirke, registreres i et sentralt medlemsregister for Den norske kirke.

Lov om trdomssamfunn og ymist anna.

Jfr. tidlegare lov 27 juni 1891 nr. 1.

Kap. I. Om trufriidom og trdomssamfunn.

§ 1. Alle har rett til å driva religiøs verksemd åleine eller saman med andre, og til å skipa trdomssamfunn når rett og sænd ikkje vert krenkt.

§ 2. Ingen kan binda seg rettsleg til å høyra eller ikkje høyra til eit trdomssamfunn, ein religiøs samskipnad eller orden. Heller ikkje kan nokor binda ein annan til slikt.

§ 3. Den som er over 15 år, kan melda seg inn i eller ut or trdomssamfunn.

§ 4. Ein som er under 20 år, kan ikkje gjeva livsvarig lovnad om å høyra til ein religiøs orden, eit kloster eller ein liknande samskipnad. Det er ulovleg å taka imot ein slik lovnad.

§ 5. Barn som vert født medan foreldra er gifte, høyrer til same trdomssamfunnet som foreldra.

Høyrer foreldra til ulike trdomssamfunn utanfor Den norske kyrkja, avgjer dei saman etter at barnet er født, om det skal høyra til eit trdomssamfunn, og i tilfelle kva for eit samfunn.

Er foreldra ikkje gifte når barnet vert født, høyrer det til same trdomssamfunnet som mora.

Endra med lov 8 april 1981 nr. 7.

§ 6. Foreldre som ikkje bae høyrer til Den norske kyrkja, kan saman melde barnet sitt inn i eller ut or trdomssamfunn, så lenge barnet er under 15 år.

Når berre ein av foreldra har foreldreansvaret, kan han eller ho taka slik avgjerd åleine.

Har ingen foreldreansvaret for barnet, kan verja melda barnet inn i eller ut or trdomssamfunn.

Når barnet er 12 år eller meir, skal det få seia si mening om innmelding eller utmelding, om det let seg gjera.

Endra med lov 8 april 1981 nr. 7. Sjå den lova kap. 5.

§ 7. Den som ikkje er norsk riksborgar og heller ikkje har bustad i riket, vert ikkje rekna for å høyra til norsk trdomssamfunn etter denne lov.

Ingen kan høyra til eit trdomssamfunn utan han dessutan fyller dei vilkåra som trdomssamfunnet set.

§ 8. Ingen kan etter denne lov samstundes høyra til registerført trdomssamfunn og Den norske kyrkja, eller meir enn eitt registerført trdomssamfunn.

§ 9. Trdomssamfunnet fastset sjølv kva måte innmelding i samfunnet skal gjerast på.

Den som vil melda seg ut or registerført trdomssamfunn eller or Den norske kyrkja, må anten møte fram sjølv eller senda skriftleg melding til presten eller forstandaren.

Presten eller forstandaren ser til at vilkåra etter lova er oppfylde. Han skal bokføra innmeldingar og utmeldingar og gjeva vitnemål om dei.

§ 10. Ingen må nytta usømelege overtydingsgrunnar, lovnader eller truismål eller gå fram på onnor misleg vis med føremål å få nokon til å gå inn i eller ut or trdomssamfunn.

§ 11. Føresegnane i dette kapitlet skal og gjelda om det å høyra til Den norske kyrkja, når ikkje anna er sagt i denne lova eller i særskild lov for Den norske kyrkja.

Lov om tilskott til livssynssamfunn.

Jfr. lov 13 juni 1969 nr. 25.

§ 1. Livssynssamfunn som ikkje krenkjer rett og sømd, kan krevje årleg tilskot frå rikeskassen.

Tilskota skal nyttast til føremål som går inn under verksemda som livssynssamfunn.

§ 2. Tilskotet skal vere så stort at det etter måten svarar om lag til det som staten har budsjettert til Den norske kyrkja og skal reknaast ut etter kor mange som høyrer til samfunnet.

§ 3. Alle livssynssamfunn som får rikstilskot, kan kvart år krevje tilsvarende tilskot frå kommunar der det bur nokon som høyrer til livssynssamfunnet. Dette tilskotet vert rekna ut med grunnlag i dei budsjetterte utlegga kommunen har til Den norske kyrkja.

Kommunal avgjerd om tilskot kan livssynssamfunnet klaga over til departementet.

§ 4. Offentlege utlegg som gjeld alle, skal ikkje takast med når tilskotet vert utrekna etter §§ 2 og 3.

Departementet kan gje nærare føresegner om utrekning og oppgjer.

For mottekne tilskot skal det sendast inn rekneskap.

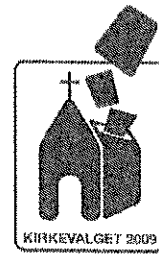
§ 5. Tilskot kan berre krevjast for medlemmer som er norske riksborgarar eller som har bustad i riket, og som ikkje samstundes høyrer til Den norske kyrkja, eller eit anna samfunn som får tilskot etter lova her eller etter lov av 13. juni 1969 nr. 25 om trudomssamfunn og ymist anna.

Departementet kan gje føresegner om kor mange medlemmer eit samfunn må ha for å få tilskot, om føring av lister over medlemskap, og om attest frå advokat/revisor.

Departementet kan gjeva føresegner om plikt til å opplysa om fødselsnummer for kvar einskild medlem og organisasjonsnummer for livssynssamfunnet til bruk i saker om tilskot etter første ledd. Desse opplysningane kan jamførast med opplysningar frå Det sentrale folkeregisteret, andre trudoms- og livssynssamfunn og medlemregisteret til Den norske kyrkja så langt dette er teneleg for å kontrollera at vilkåra for tilskot er oppfylde.

Lov 16. juni 1989 nr. 54 om offisiell statistikk og Statistisk sentralbyrå § 2-2 gjeld ikkje for opplysningar som er gjevne etter føresegner med heimel i tredje leddet.

Endra med lov 19 mars 2004 nr. 14 (i kraft 19 mars 2004, etter res. 19 mars 2004 nr. 545).

(BOKMÅL) (NYNORSK)

KIRKEVALGET 2009

Feiloppføringer i Den norske kirkes medlemsregister

Orientering fra Kirkerådet, august 2009

Den norske kirke har i disse dager sendt ut valgkort til alle medlemmer over 15 år. Ca 3,2 millioner valgkort er sendt ut. Det er første gang kirken har fått økonomiske midler til å sende valginformasjon til samtlige medlemmer. Håpet er at flere gjennom dette vil bli klar over at de har stemmerett ved kirkevalget, og at de vil bruke stemmeretten sin.

Kirkerådet har lenge vært kjent med at en del personer er feiloppført i registeret. Kirkerådet er glad for at det ved hjelp av kirkevalgkortene endelig er gitt mulighet til å kommunisere med alle som er oppført i registeret. Håpet er at flest mulig av dem som feilaktig står oppført, nå blir klar over dette, og vil gi tilbakemelding om det. Det vil føre til at Den norske kirke kan få et mer korrekt medlemsregister.

Siden registeret ble opprettet i 1998, har Kirkerådet bedt kirke departementet om midler til å kontakte alle som er oppført i registeret, men har hver gang fått til svar at dette anses som for kostbart i forhold til det utbytte en slik henvendelse ville gi.

Kirkerådet finner grunn til å orientere om en del fakta i saken.

Medlemskap

Medlemmer i Den norske kirke er kun de som er døpt. Dette framkommer også av Kirkelovens §3, som er vedtatt av Stortinget. Alle opplysninger om dåp, innmelding og utmelding står oppført i kirkebøkene i hvert sogn.

Man er ikke medlem i Den norske kirke fordi man er oppført i det digitale medlemsregisteret. Det er kirkebøkene som er rettslig bindende dokumenter i slike spørsmål. Man er derfor ikke medlem om man er feiloppført i registeret. Tilsvarende vil dømte som ikke er registrert i medlemsregisteret, likevel være medlemmer. Kirkerådet er klar over at også dette gjelder et betydelig antall personer.

Viktig forskjell mellom utmelding og feiloppretting

Det er en viktig forskjell mellom utmelding og feiloppretting. Vi understreker at retur av valgkort er oppretting av feil i medlemsregisteret. I registeret tas disse personene ut ved at man under menyen for "medlemsinformasjon" gjør endring i statusfeltet fra "medlem" til "ikke-medlem". Personer som de ikke er døpt eller registrert innmeldt i kirkebøkene, har aldri vært medlem i kirken

Det er også mange som ikke er oppført i registeret som er døpt og ikke har mottatt valgkort. Disse personene må meldes inn på vanlig måte slik at disse også fremkommer i valgmannstallet.

Medlemsregister

I 1998 gav regjeringen Kirkerådet i oppdrag å opprette en samlet, nasjonal fortegnelse over alle døpte, innmeldte og utmeldte. Dette skulle Kirkerådet gjøre uten å gjennomgå alle kirkebøkene. Man tok utgangspunkt i folkeregisteret for så å slette de ulike grupper som ikke er medlemmer i kirken. Regjeringen mente det var akseptabelt at det kunne være en del ikke-medlemmer som ville bli stående i registeret, faktisk inntil 1–2% av befolkningen – 50 000 til 100 000 personer fra begynnelsen.

Informasjon om oppføring

Kirkerådet har ventet i mange år på muligheten til å gi informasjon til alle som ble ført opp i registeret. Det har vært uttrykt klart fra kirkens side at når registeret ble opprettet på denne måten, burde informasjon gått ut til alle allerede i 1998. Kirkerådet hadde den gang planene klare for en hensiktsmessig informasjonskampanje. Slik informasjon er etter Kirkerådets mening helt avgjørende for å kunne redusere feilmarginene. Ved valgkortene i forbindelse med Kirkevalget 2009 kan kirken for første gang kommunisere direkte med alle som er ført opp i medlemsregisteret. Vi håper så mange som mulig av dem som er uriktig oppført, gir oss beskjed om dette, slik at registeret kan bli så korrekt som mulig.

Økt økonomisk støtte?

Vi har stor forståelse for alle frustrasjoner feilene i medlemsregisteret har skapt. Feiloppføringer tjener ikke kirken på noen måte, men gir bare merarbeid og dårlig omdømme. Mange tror at kirken får økt driftstilskudd pga feiloppføringer. Det stemmer ikke. Den norske kirke får ikke økonomisk støtte etter antall medlemmer, men etter årlige budsjettvedtak i stat og kommune.

Ikke mottatt valgkort?

Det er viktig at personer som er medlemmer av kirken, men som ikke har mottatt valgkort, tar kontakt med det lokale kirkekontoret, slik at opplysninger blir registrert riktig i kirkens medlemsregister.

Det er beklagelig at ikke-medlemmer har stått oppført i kirkens medlemsregister. Kirkerådet håper at denne redegjørelsen kan bidra til en mer nyansert debatt og forståelse for hvorfor situasjonen er som den er.

Kontaktperson:

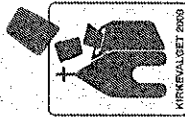
Avd.dir. Ole Inge Bekkelund i Kirkerådet

Tlf.: 23 08 12 50 – 48 99 12 50

ole.inge.bekkelund@kirken.no

KIRKEVALGET 2009 VALGKORT

KYRKJEVALET 2009 VALKORT

Jan Johan Johansen
Johnsens gate 14
2018 Skedsmo

Det er mulig å forhåndstemme i perioden 10. august – 11. september. Opplysninger om dette fås ved henvendelse til menighetskontoret.

Førehandsrøysting er mulig i tida 10. august – 11. september. Ein kan vende seg til kyrkjevaldskontoret for opplysningar om dette.

Skedsmo sokn, Kirkegaten 1, postboks 313, 2001 Lillestrøm
tlf 11 22 33 44

www.kirkevalget.no / www.kyrkjevalet.no Finn menighet

Født / fødd 14.05.1982

Er oppført i Den norske kirkes medlemsregister med stemmerett i
Er ført opp i Den norske kyrkja sitt medlemsregister med røysterett i
Skedsmo sokn, Skedsmolia valgkrets / valkrins.

VALGET FINNER STED / VALET VERT HALDE

Søndag / sundag 13. september 2009 kl. 14.00-18.00

Skedsmolia skole, Skedsmogate 24

Mandag / måndag 14. september 2009 kl. 14.00-18.00

Skedsmolia skole, Skedsmogate 24

Dette valgkortet gjelder for Kirkevalget 2009. Medlemmer av Den norske kirke har stemmerett fra og med det året de fyller 15 år.
Dette valkortet gjeld ved Kyrkjevalet 2009. Medlemmer av
Den norske kyrkja har røysterett frå og med det året dei fyller 15 år.

FOR RETTING AV FEIL I MEDLEMSREGISTERET FOR DEN NORSKE KIRKE/KYRKJA:

Jeg er ikke døpt/er tidligere utmeldt/er ikke medlem av Den norske kirke, og ber derfor om at dette blir rettet opp i Den norske kirkes medlemsregister.
Eg er ikkje døyp/er tidlegare utmeldt/er ikkje medlem av Den norske kyrkja, og ber difor om å at dette vert retta i Den norske kyrkja sitt medlemsregister.

Sted / stad: _____ Dato: _____

Underskrift: _____

Ved feil returneres valgkortet i underskrevet stand til Kirkerådet.
Frankert returkonvolutt er innlagt i vedlagte informasjonsbrosjyre.
Ved feil skal valkortet returnerast underskrive til Kyrkjerådet.

Frankert returkonvolutt er lagt inn i den vedlagde informasjonsbrosjyren.

20000000002000010001

Bilag

Valgkort

Navn Navnesen
Oslogt 25
0207 Oslo

Født 18.05.1954

Er oppført i Den norske kirkes medlemsregister med stemmerett i Sanda sokn, Sanda valgkrets

Valget finner sted

Søndag 11. september kl. 14.00-17.00 i Olderdalen menighetshus
Mandag 12. september kl. 15.00-19.00 på kulturhuset
Mandag 12. september kl. 15.00-19.00 på Rimi i Halvorsvika

Når og hvor kan du forhåndsstemme?

Du kan forhåndsstemme i perioden 10. august til 9. september. Nærmere informasjon om tid og sted kunngjøres lokalt.

Kontaktinformasjon til Sanda menighet
Kirkekontoret, Åsveien 32, 7624 Sanda
Tlf. 21 21 23 23 E-post: kirken@sanda.kirken.no

Ønsker du mer informasjon om valget?
Se kirkevalget.no

Er du ikke medlem i Den norske kirke?

Dette valgkortet sendes til medlemmer i Den norske kirke. Det kan forekomme feil i Den norske kirkes medlemsregister. Hvis du ikke er medlem, ta kontakt med menighetskontoret der du bor, slik at feilen kan rettes.

Dette valgkortet gjelder for Kirkevalget 2011. Medlemmer av Den norske kirke har stemmerett fra det året de fyller 15 år.

Kirkevalget
2011

Bilag

13

Tro & Kirke

Krevde statsstøtte for ikke-medlemmer

Den islandske menigheten i Norge oppga en økning på 166 prosent i løpet av ett år. 40 prosent av de nye navnene ble strøket av Fylkesmannen.

Alf Gjesund

Publisert 19.10.2010, kl. 01.30.

I 2009 fikk den islandske menigheten i Norge godkjent støtte for 2.735 medlemmer. For 2010 sendte menigheten inn krav om statsstøtte for 7.288 medlemmer, en økning på 166 prosent. En vask mot statens registre i Brønnøysund viste at 1.863 navn i medlemslisten var felloppført. Det betyr at mer enn 40 prosent av økningen – og 25 prosent av den totale medlemslisten – var felloppføringer.

– Noen var døde, andre bodde ikke i Norge. Noen var ført opp flere ganger i egen liste og andre var oppført som medlemmer i andre trossamfunn, opplyser Eldbjørg Klufoten, fungerende leder for juridisk avdeling hos Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Automatiske oppføringer. Styreleder Gunnar Holm i den islandske menigheten forklarer til Vårt Land at folk som flytter til Norge fra Island automatisk blir medlem av menigheten. Årsaken er at menigheten bruker det islandske folkeregisteret som basis og fører inn alle som flytter til Norge.

– Siden alle som har bodd på Island har islandsk personnummer, kan det for eksempel være polakker i dette registeret som har flyttet til Norge. Vi har ikke mulighet til å si ut hvem som ikke bør stå her. Vi har nemlig ikke tilgang til personnummer i Norge, forklarer styrelederen.

Han mener det derfor er Fylkesmannens oppgave å si ut hvem som ikke bør stå oppført.

– Vi gjør det akkurat som Fylkesmannen sier at vi skal gjøre det. Vi har forholdt oss til de norske reglene, sier Holm. Han mener det alltid kommer til å være forskjell på innsendt medlemstall og endelig medlemstall.

Holm understreker at menigheten arbeider for å rette opp feilene.

Fant svaret. Marianne Spor fra Horten sto i sommer fram i Vårt Land og spurte hvem som krevde statsstøtte for henne. Hennes egen menighet, Betel i Horten, hadde nemlig fått avslag fordi hun var oppført i en annen menighet. Hun ante ikke hvilken. Nå har hun funnet svaret – nemlig den islandske menigheten i Norge.

Men Spor har aldri vært medlem av denne menigheten. Riktignok hadde hun bodd på Island i to år på slutten av åttitallet, men da hadde hun jobbet for Frøsesarmeen – ikke statskirken.

– Jeg ble resandert. Jeg følte min religiøse frihet ble krenket. Dessuten handler det ikke bare om meg, men om mange andre som garantert er felloppført.

Ikke pinlig. Styreleder Gunnar Holm sier til Vårt Land at han ikke kan svare på hva som har skjedd i dette konkrete tilfellet. Han hevder imidlertid at menigheten sender ut brev til de oppførte medlemmene og spør om de faktisk er medlemmer.

To millioner kroner. Menigheten som har fire messer i måneden med 50–200 deltakere hver gang, mottok vel to millioner kroner i støtte for 2010.

– I tillegg til gudstjenestene, driver vi islandskopplæring og kor og arrangerer turer for konfirmanter, forklarer Gunnar Holm.

Ingen spesiafavtale. Eldbjørg Klufoten hos Fylkesmannen finner ingen dokumentasjon en avtale som fritar den islandske menigheten fra å levere riktige medlemslister.

– Vårt utgangspunkt er at den islandske menigheten skal levere medlemslister som er riktige så langt det lar seg gjøre. Der står de på lik linje med alle andre støtteberettigete trossamfunn, sier hun.

Les hele saken i tirsdagens papirutgave.

VI JOBB

Se alle stillinger

DEN NORSKE KIRKE
DAGLIG LEDER I
ØSTENSTAD MENI...
Asker kirkelige fellesråd
Asker

DEN NORSKE KIRKE
KIRKEVERGE
Bodø kirkelige fellesråd
Bodø

UNDERSVINGSTILLING
Kristelig Gymnasium
Oslo

Katolikken legges fram
'oppdatert
medlemsregister'

Håper å nyansere bildet etter
medlemsrot, politirazzia og
bedragerisiktelse.

Her får kirkeansatte
hjelp mot presseangsten

Biskop og økonomisjef er
på jobb igjen

Uhyrlig påstand fra Jan Hanvold

«Utsagnet om et Vårt Land foraktar Lise og Ludvig Karlson kan ikke bli stående uomtøst», skriver Trygve W. Jordheim.

Prester lager oppskrift på homo-forbønn

Biskop ut mot spesialprestene

Snur og leitar etter unge til kyrkjeval

Mere bispedømme vil rette opp regelstridig kyrkjeval-liste.

Disse er ønsket som hans etterfølger

«Folket» har nominert 23 kvinner og 33 menn til rollen som biskop i Sør-Hålogaland når Tor Berger Jørgensen slutter.

– Folk forstår ikke Visjon Norge-språket

Jan Hanvold snekker ikke til Karl og Ola Nordmann, men til Visjon Norge-familien.

Msgr. dr.iur.can. Torbjørn Olsen

Medlemskap i Den katolske kirke

(sammenfatning av kirkerettens [den interne katolske retts] bestemmelser)

Nedenfor siteres det hovedsakelig fra Den kanoniske lovbok (*Codex Iuris Canonici*). Oversettelsene fra latin til norsk er mine.

Medlemskaps tilblivelse

Det finnes ikke noe bestemmelse som direkte og uttrykkelig sier hvordan man blir medlem av Den katolske kirke. Likevel fremgår dette klart – om enn indirekte – av en del bestemmelser der *det religiøse grunnlag* for tilhørighet er «trosbekjennelse, sakramenter og kirkelig styring». Dette må sees i forhold til *det juridiske grunnlag* som regulerer hvem som er underlagt de kirkelige lover, nemlig personer som er *døpt i* eller etter dåpen *opptatt i Den katolske kirkes fulle fellesskap* (ofte omtalt som «konvertitter».) *I alle formelle sammenhenger er det disse personer som Den katolske kirke forholder seg til som «medlemmer»* (med katekumenene [dvs. de som forbereder seg til å bli døpt] som en slags «foreløpige medlemmer»).

At barn under syv år ikke er underlagt den kirkelige lovgivning, er en helt annen problematikk som ikke berører deres medlemskapsstatus.

Også personer døpt utenfor Den katolske kirke, ansees å ha en viss tilhørighet til denne (noe som i noen tilfeller gir dem rettigheter innen Den katolske kirke). Fra 1983 gir dette dem ingen plikter i forhold til Den katolske kirke og spiller ingen rolle i den mer juridiske medlemskapsforståelse.

Kan. 205 – Fullt i Den katolske kirkes fellesskap på denne jord befinner de døde seg som forenes med Kristus i dens synlige organisme, nemlig ved båndene trosbekjennelse, sakramenter og kirkelig styring.

Kan. 206 – § 1. På en spesiell måte knyttes katekumenene sammen med Kirken, nemlig de som – beveget av Den Hellige Ånd – med eksplisitt vilje søker å bli innlemmet i denne og derfor ved selve dette ønske blir forbundet med Kirken, likesom også ved troens, håpets og kjærlighetens liv som de lever; alt nå hjelper Kirken dem frem som sine.

§ 2. Kirken viser en spesiell omsorg for katekumenene; samtidig som den innbyr dem til å føre et evangelisk liv og fører dem inn i feiringen av de hellige riter, innrømmer den dem allerede forskjellige prerogativer som er særegne for de kristne.

Kan. 11 – Rene kirkelige lover påligger dem som er døpt i Den katolske kirke eller opptatt i samme, som i tilstrekkelig grad er ved fornuftens bruk og som – medmindre noe annet uttrykkelig forutsettes i gjeldende rett – har fylt syv år.

Det avgjørende for om en *dåp innebærer opptagelse* i Den katolske kirke, er ikke om den er utført av en katolsk prest, men om den er utført med den intensjon å være en katolsk dåp. Således vil «nøddåp» utført av en katolsk kvinne av hennes eget barn være å anse som opptagelse i Den katolske kirke, likeså dåp utført i tilsvarende tilfelle av f.eks. jordmoren (uavhengig av hennes religiøse tilhørighet). Overlever barnet, vil det senere ofte bli holdt en bekreftende seremoni i kirken; men den er uten rettslig betydning.

Personer som er døpt utenfor Den katolske kirke, *opptas ved særskilt seremoni* i Den katolske kirkes fulle fellesskap. Denne er det i utgangspunktet diøcesanbiskopen (den lokale biskop) som må utføre, eventuelt en prest etter at opptagelsesoppdraget (ved mandat) av biskopen er overdratt til presten. Reglene finnes i selve ritualet, jf. *Vokesendåpsritualet* (utgitt 6. januar 1972), appendiks (Ritual for opptagelse av gyldig dømte i Den katolske kirkes fulle fellesskap), nr. 8:

Det tilligger biskopen å oppta en kandidat. Dog har den prest som han overdrar det til å gjennomføre feiringen, fullmakt til å konfirmere kandidaten under selve opptagelsesritusen – medmindre den som opptas alt gyldig har mottatt konfirmasjonen.

Jf. videre:

Kan. 883 – Ut fra selve den gjeldende rett innehar følgende fullmakt til å forrette konfirmasjon:

2° mht. den person det handler om: den prest som i kraft av embete eller mandat fra diøcesanbiskopen doper en som er kommet over småbarnsstadiet, eller opptar en som alt er døpt, i Den katolske kirkes fulle fellesskap;

Dømte barn blir opptatt i Den katolske kirkes fulle fellesskap uten noe seremoni, men ved foreldrenes uttrykte ønske om barnets tilhørighet til Den katolske kirke.

Medlemskaps opphør

Kirkeretten forutsetter at et medlemskap aldri opphører. Fra 1983 til 2009 fantes det noen regler om å «falle fra [Den katolske kirke] ved en formell handling». Disse innbar at noen av de av Kirken definerte rettigheter og plikter ved

medlemskap i Den katolske kirke opphørte å gjelde for den «fracfalne». Bestemmelsene skapte flere problemer enn de løste og ble derfor avskaffet.

Det er mulig for et medlem å distansere seg fra Den katolske kirke ved *apostasi* (avvisning helt av den kristne tro), *heresi* (hårdnakket fornektelse etter mottagelse av dåpen av en guddommelig og katolsk trossannhet som er gjenstand for tro) eller *skisma* (vegring av underkastelse under Den romerske pave eller av kommunion med kirkemedlemmer undergitt ham), jf. kan. 751. Dette innebærer at vesentlige av vedkommendes rettigheter i Den katolske kirke opphører, men ikke at medlemskapet – sett fra Kirkens synsvinkel – opphører. Heller ikke de strengeste kirkestraffer som *ekskommunikasjon* innebærer opphør av medlemskap i Den katolske kirke.

I mange land operere den statlige lovgivning med *utmelding av trossamfunn* som en rettighet. Det vil variere hvilke konsekvenser dette får for medlemmets forhold til Den katolske kirke – ut over de konsekvenser som medlemmet selv trekker. Noen steder (f.eks. i Tyskland) lar den lokale kirkelige lovgivningen dette få store konsekvenser i form av rettighetstap i Kirken, andre steder små eller ingen konsekvenser.

Fordi Kirken ikke har – eller ønsker å ha – noen utenomkirkelige tvangsmidler for å sette igjennom konsekvenser av kirkelig definert medlemskap i Den katolske kirke overfor personer som distanserer seg fra denne, vil konsekvensene for det medlem som bryter med Den katolske kirke, først og fremst være indirekte, primært ved at vedkommende ved senere tilbakevending til Kirken betraktes som «medlem som blir forsonet med Kirken» og ikke som ikke-katolikk som blir medlem av Den katolske kirke.

Overfor statlige myndigheter opererer Kirken ikke med person som «medlem» som har «meldt seg ut» av Den katolske kirke. Her kan det også være aktuelt å operere med person som «innmeldt» selv om vedkommende av Den katolske kirke alt fra før var å anse som medlem av Kirken.

Medlemskapsregistrering

Det finnes ikke noe sentralt register over katolikkene (også omtalt som «kristtroende») i hele verden. Men det finnes en universell (verdensvid) registreringsordning. Den er knyttet til stedet hvor vedkommende ble døpt eller (som konvertitt) opptatt i Den katolske kirkes fulle fellesskap. Her skal det føres «kirkebok» (*dåpsbok*) og i den skal dåp innføres. Det skal senere samme steds gjøres anmerkninger om alt av betydning som berører den enkeltes kirkelige status. I tillegg skal det føres en tilsvarende «*konvertittbok*».

Attest på grunnlag av innføringen av dåp eller opptagelse vil derfor gi den beste bekreftelse på tilhørighet til Den katolske kirke, inklusiv på medlemskapets senere historikk.

Kan. 535 – § 1. I hvert sogn må det være kirkebøker, nemlig dåpsbok, ekteskapsbok, bok for dødsfall og andre bøker ut fra bispekonferansens og diøcesanbiskopens forskrifter; sognepresten må se til at disse bøker føres nøyaktig og oppbevares omhyggelig.

§ 2. I dåpsboken innføres også konfirmasjon, foruten det som berører kanonisk status for kristtroende mht. ekteskap – dog så at forskriften i kan. 1133 står urokket –, mht. adopsjon og likeledes mht. mottagelse av geistlig ordinasjon, avgivelse av evig profess i ordensinstitutt foruten endring av ritus; på dåpsattest opplyses det alltid om disse innføringer.

§ 3. Hvert sogn må ha et eget segl; bevitnelser som gis om de kristtroendes kanoniske status, så vel som alle akter som kan være av juridisk betydning, må underskrives av sognepresten selv eller hans delegerte og forsynes med sognets segl.

Vokesendåpsritualet, appendiks (Ritual for opptagelse av gyldig døpte i Den katolske kirkes fulle fellesskap), nr. 13, bestemmer:

Navnene på de opptatte noteres i en spesiell bok, med tilføyelse av dag og sted for dåpen.

Lokal kirketilhørighet

Den katolske kirke er i all hovedsak territorielt organisert over hele verden, og da med «bispedømmet» som den grunnleggende enhet (tilsvarende status for prelatur eller «stift») og med «sognet» (menigheten) som den sentrale underenhet. En person får kirkerettslig sett tildelt «bopel» over alt hvor vedkommende beveger seg i verden, noe som innebærer lokale kirketilhørighet. «Bopelen» i kirkerettslig forstand er hhv. «diøcesanbopel» og «sognebopel».

Det er ikke adgang til å bli medlem av Den katolske kirke og samtidig å frasi seg fremtidig tildeling av diøcesanbopel eller sognebopel.

Bopelstildelingen innebærer spesielle bånd til bispedømmet og sognet i form av rettigheter og forpliktelser.

Det territoriale bispedømme eller sogn har også forpliktelser overfor medlem av Den katolske kirke som midlertidig holder til i bispedømmet eller sognet, men uten at det innebærer at vedkommende får diøcesanbopel eller sognebopel der.

Spesielt innebære alt dette at ethvert medlem av Den katolske kirke alltid et eller annet sted i verden vil ha sin «egen» sogneprest og biskop (også inkludert i begrepet «ordinarius»), med de forpliktelser det innebærer for vedkommende i forhold til medlemmet.

Gjennomgående er alle verdens katolikker seg bevisst at uansett hvor de beveger seg på jorden, har de en eller annen form for tilhørighet til Den katolske

kirke på stedet. Denne status (med de rettigheter og forpliktelser som den innebærer) er helt uavhengig av lokal «innmelding» eller «registrering».

Kan. 102 – § 1. Bopel erverves ved tilhold på et eller annet sogns eller i det minste på et bispedømmes territorium når det enten er forbundet med det i sinne å forbli der bestandig dersom intet siden skulle tale for oppbrudd, eller det har strukket seg over en full femårsperiode.

§ 2. Midlertidig bopel erverves ved tilhold på et eller annet sogns eller i det minste på et bispedømmes territorium når det er forbundet med det i sinne å forbli der over i det minste tre måneder dersom intet siden skulle tale for oppbrudd, eller det i virkeligheten har strukket seg over tre måneder.

§ 3. Bopelen eller den midlertidige bopel på et sogns territorium betegnes som sognebopel; på et bispedømmes territorium betegnes den – selv om den ikke er innenfor et sogn – som diøcesanbopel.

Kan. 107 – § 1. Så vel gjennom egen bopel som midlertidig bopel får enhver seg tildelt sin sogneprest og ordinarius.

§ 2. Egen sogneprest og ordinarius for en omstreifer er stedets sogneprest og ordinarius der omstreiferen for øyeblikket holder til.

§ 3. For den som ikke har bopel eller midlertidig bopel – medmindre man tenker på diøcesanbopel – er sognepresten på det sted der han for øyeblikket holder til, egen sogneprest.

Kan. 383 – § 1. Når diøcesanbiskopen utøver det pastorale oppdrag, må han vise omsorg for alle kristtroende som er overdratt hans omsorg, hva enn deres alder, situasjon eller nasjonalitet er, så vel de som er bosatt på territoriet som de som for tiden befinner seg der; han må rette sitt apostoliske sinnelag også mot dem som på grunn av sin livssituasjon ikke kan nyte tilstrekkelig godt av den ordinære pastorale omsorg foruten mot dem som er falt fra den religiøse praksis.

Kan. 528 – § 1. Det påligger sognepresten forpliktelse til å sørge for at Guds ord fullt og helt blir forkynt for dem som oppholder seg i sognet; derfor må han sørge for at de lege kristtroende undervises i troens sannheter, særlig ved homilien som holdes på søndager og påbudte festdager, foruten ved den kateketiske opplæring som gis; og han må anspore de former for innsats som fremmer en evangelisk ånd, også hva angår sosial rettferdighet; særskilt må han vise omsorg for den katolske oppdragelse av barn og unge; han må videre med all kraft anstrenge seg for at Evangeliets budskap også når frem til dem som har gitt opp den religiøse praksis eller ikke bekjenner den sanne tro, også ved å knytte til seg bistand fra kristtroende.

Rettigheter og forpliktelser som følge av kirkemedlemskap

Medlemskap i Den katolske kirke utløser – sett fra Kirkens synsvinkel – rettigheter og forpliktelser mellom medlemmet (den «kristtroende») og Kirken, spesielt det lokale bispedømme og sogn.

Kan. 208 – På grunnlag av deres gjenfødelse i Kristus består det virkelig likhet mellom alle kristtroende mht. verdighet og virke, og i kraft av denne likhet samarbeider samtlige på oppbyggingen av Kristi legeme, alt ut fra den enkeltes stilling og oppdrag.

Kan. 213 – De kristtroende har rett til å ta imot hjelp fra de geistlige hyrder, hentet fra Kirkens åndelige verdier, særlig fra Guds ord og sakramentene.

Kan. 222 – § 1. Det påligger de kristtroende forpliktelse til å støtte Kirken i dens behov ved å stille til disposisjon for den det som er nødvendig for gudstjenesten, for innsatsen i apostolatet og som karitativ innsats samt for aktverdig underhold av dem som gjør tjeneste i Kirken.

§ 2. Det påligger dem også forpliktelse til å fremme sosial rettferdighet foruten – idet de kommer Herrens bud i hu – av egne inntekter å støtte de fattige.

Kan. 1260 – Kirken har en selvskreven rett til fra de kristtroende å utbe seg det som er nødvendig for dens egne formål.

Den nordiske bispekonferanse gjorde 22. – 28. september 1984, sak 2.2.24, følgende vedtak:

Som følge av forskjellig utgangspunkt i NBKs ansvarsområder begrenser NBK seg til følgende bestemmelse [*Wegen der verschiedenen Lage in den Sprengeln der NBK beschränkt sich die NBK auf folgende Bestimmung*]:

De troende er forpliktet til å understøtte sine menigheter og sitt bispedømme økonomisk. [*Die Gläubigen sind verpflichtet, ihre Gemeinden und die Diözese finanziell zu unterstützen.*]

Dette skjer gjennom frivillige bidrag i kollekten på søn- og helligdager og gjennom kirkebidrag som i størrelse i det minste tilsvarer kirkeskatten fastsatt av staten eller en viss prosent av inntektsskatten. [*Dies geschieht durch freiwillige Beiträge zu Kollekten an Sonn- und Feiertagen und durch einen Kirchenbeitrag, der in seiner Höhe wenigstens vergleichbar ist mit der vom Staat festgesetzten Kirchensteuer oder einem Prozentsatz der Einkommenssteuer entspricht.*]

Forpliktelsen til å yte «kirkebidrag» må muligens forstås som en avtalemessig forpliktelse mellom Den katolske kirke og dens enkelte (ikke utmeldte) medlem. I hvert fall dreier det seg om en kirkelige forpliktelse. Ved «registrering» som

medlem av Den katolske kirke i Norge, innfris vesentlige deler av forpliktelsen av stat og kommune.

Viten om og samtykke til registrering

«Innmelding» i Den katolske kirke et eller annet sted i verden må ansees som viten om og samtykke til å bli betraktet som medlem av norsk bispedømme i Den katolske kirke ved flytting til Norge. Dette følger av at det er sikkert kirkelig rett at flytting til Norge fører til tilhørighet til Den katolske kirke i Norge. Denne rett er godt kjent blant katolikkene.

Flyttingen innebærer at rettigheter og plikter oppstår, uavhengig av registrering som medlem ut fra f.eks. trdomssamfunnslova. Eventuelt innebærer registrering «reduksjon» av de individuelle plikter.

Av dette følger at viten om og samtykke til å bli betraktet som medlem av norsk bispedømme i Den katolske kirke også må formodes å innebære viten om og samtykke til at man av bispedømmet «registreres» som medlem også etter trdomssamfunnslova.

Utfordringen ved registrering er derfor ikke av materiell, men av prosessuell art, dvs. å skaffe seg sikkerhet for at den som registreres alt er medlem av Den katolske kirke, at vedkommende ikke har trukket tilbake sitt formodede samtykke til registrering og at trdomssamfunnslovas øvrige bestemmelser (bosted, statsborgerskap, ikke-medlemskap i annet tros- eller livssynssamfunn) er oppfylt.

Bilag 15

Svenska kyrkan
NORGE

Medlemskap

Svenska kyrkan

NORGE

Medlem i Svenska kyrkan = medlem i Svenska kyrkan i Norge, Margaretaförsamlingen.

Naturligtvis är du alltid välkommen till våra kyrkor i Norge oavsett om du är medlem eller inte i Svenska kyrkan.

Kristen tro är inte ett krav för att få delta i gudstjänster och aktiviteter, det är ett erbjudande som vi hoppas man kan bli positivt "smittad" av. En av Margaretaförsamlingens uppgift är att vara en kulturell mötesplats för svenskar bosatta i Norge.

Är Du medlem i Svenska kyrkan blir Du medlem i Margaretaförsamlingen när du flyttar till Norge

De personer som flyttar till Norge från Sverige eller annat land och som tillhör Svenska kyrkan har sin tillhörighet i Svenska kyrkan i Margaretaförsamlingen under sin tid i Norge. Vanligtvis meddelas på årsbas vilka av Svenska kyrkans medlemmar som flyttat över från Sverige. Det gäller dock inte dem som flyttat in före 1991 eller som kommer från andra länder, dem får vi tyvärr inget meddelande om. Då måste den enskildé själv meddela Margaretaförsamlingen om sin adress.

Kom ihåg att meddela ny adress vid flyttning eller flyttning ur landet. Vi skickar gärna Margaretabladet per post eller mail till alla som önskar.

Här kan du läsa mer om **Medlemskap i Svenska kyrkan**.

Vill du bli medlem?

För att bli medlem i Svenska kyrkan, Margaretaförsamlingen i Norge så fyller du i blanketten som du hittar här till höger. Den skickas sedan till vår församling:

Svenska Margareta kyrkan
Hammersborg Torg 8B
0179 Oslo

Vill du begära utträde?

Mer information om vad det innebär att gå ur Svenska kyrkan hittar du här: **Utträde ur Svenska kyrkan**

Att vara medlem i Svenska Margaretaförsamlingen innebär vissa skillnader. Du betalar till exempel ingen avgift till Svenska kyrkan i Sverige. Den medlemsavgiften som Margaretaförsamlingen får för dig är inbakad i den skatt du betalar i Norge. Den går inte att avsäga sig.

Blankett för utträde hittar du här till höger. Den ska skickas till vår församling:

Svenska Margareta kyrkan
Hammersborg Torg 8 B
0179 Oslo

Kontaktuppgifter

Tel: +47 23 35 32 50

Mall: oslo@svenskakyrkan.se (<http://www.svenskakyrkan.se/enostformular?>

[email_address=oslo@svenskakyrkan.se](mailto:oslo@svenskakyrkan.se))

Ingång 8B: expedition

Ingång 8C: stora och lilla salen

Ingång 8E: lärummet

[Karta](http://www.svenskakyrkan.se/htto//goo.gl/mans/WLRB) (<http://www.svenskakyrkan.se/htto//goo.gl/mans/WLRB>)

Församlingstidning

Vi skickar gärna församlingstidningen **Margaretabladet** kostnadsfritt till alla medlemmar. Kontakta kontoret om du vill prenumerera.

Blanketter för nedladdning

[Blankett för inträde i Svenska kyrkan - vuxen](http://www.svenskakyrkan.se/default.aspx?id=1207715&pid=48063) (<http://www.svenskakyrkan.se/default.aspx?id=1207715&pid=48063>)

[Blankett för inträde i Svenska kyrkan - barn](http://www.svenskakyrkan.se/default.aspx?id=1207727&pid=48063) (<http://www.svenskakyrkan.se/default.aspx?id=1207727&pid=48063>)

[Blankett för utträde ur Svenska kyrkan - vuxen](http://www.svenskakyrkan.se/default.aspx?id=1207730&pid=48063) (<http://www.svenskakyrkan.se/default.aspx?id=1207730&pid=48063>)

[Blankett för utträde i Svenska kyrkan - barn](http://www.svenskakyrkan.se/default.aspx?id=1207733&pid=48063) (<http://www.svenskakyrkan.se/default.aspx?id=1207733&pid=48063>)

//

[Blankett för utträde ur Den Norske Kirken](http://www.svenskakyrkan.se/default.aspx?id=1178292&pid=48063) (<http://www.svenskakyrkan.se/default.aspx?id=1178292&pid=48063>)

Blanketterna är PDFer. Kan du inte öppna dem, ladda ner Acrobat Reader kostnadsfritt [här](#).

Wraa Anne Tarjeisdatter

Fra: Postmottak Oslo og Akershus
Sendt: 12. mai 2006 11:57
Til: Wraa Anne Tarjeisdatter
Emne: VS: Hva sier dere? _ sak nr 06/ 5583-3

POLITISMAKTERNES ETTERRETTSPERSONLIG Fylkesmannen i Oslo og Akershus	
13 MAI 2006	
Saksnr.	Aktkode
06/5583-4/742	

Fra: Liisa Koivulehto [mailto:liisa@ruijan-kaiku.no]
Sendt: 12. mai 2006 10:22
Til: Helstad Merethe
Kopli: Postmottak Oslo og Akershus
Emne: SV: Hva sier dere? _ sak nr 06/ 5583-3

Fylkesmannen i Oslo og Akershus

Jeg ønsker svar fra fylkesmannen til det opprinnelige spørsmålet som jeg stilte i 16. mars:

" Er det i henhold til norsk lov (blant annet personopplysningsloven, evt andre) * at Den finske ev-luth menigheta i Norge opererer med medlemslista hvor folk som står på lista ikke er blitt spurt, ikke engang informert, om de vil være medlemmer eller ikke? "

(* Loven om trossamfunn)

Etter at jeg har fått flere opplysninger er det kommet flere spørsmål:

1. (Det er kommet fram at disse 4468 personene er medlemmer i den finske kirke i Finland.) Hvorfor blir de automatisk registrert som medlemmer i en organisasjon i et annet land – Norge? Hva baserer denne automatikken seg på?
2. Har ikke menigheten plikt til å be om tillatelse til samling, arkivering, behandling og annen bruk av personnummer?
3. Har ikke menigheten et informasjonsplikt – burde de informere om automatisk medlemskap m.fl.?
4. (Folk kan ikke melde seg ut av et trossamfunn som de ikke vet de er medlemmer av.) Er det likegyldig for FMOA hva slags medlemsregister menigheta har ? Jmfr. loven om trossamfunn om innmelding og utmelding.

På forhånd takk!

Liisa Koivulehto
 päätoimittaja - redaktør
 Ruijan Kaiku - den kvenske avisa i Norge
 Hansjordnesgt 9
 N - 9009 Tromsø
 Puh. /Tlf. + 47 776 19490
 Faksi + 47 776 19522
 liisa@ruijan-kaiku.no
 www.ruijan-kaiku.no

-----Opprinnelig melding-----

Fra: Helstad Merethe [mailto:merethe.helstad@fmoa.no]
Sendt: 10. mai 2006 14:15
Til: Liisa Koivulehto
Emne: SV: Hva sier dere? _ sak nr 06/ 5583-3

Medlemmer som er dobbeltført mot andre trossamfunn får brev direkte fra Brønnøysundregistrene som nå er ferdige med å vaske lister mot hverandre. Slikt brev sendes ut i dag.
 Når det gjelder tidligere oversikt over medlemmer, vises til det som fremkommer av trossamfunnets brev. Pr i dag må det forefinnes et register i og med at dette er sendt Brønnøysund.

Mvh
Merethe Helstad

Fra: Liisa Koivulehto [mailto:liisa@ruijan-kaiku.no]
Sendt: 10. mai 2006 13:50
Til: Helstad Merethe
Emne: SV: Hva sier dere? _ sak nr 06/ 5583-3

Takk for svar.
Jeg har flere spørsmål:

1. Medlemmer som er dobbelført mot andre trossamfunn : Hvordan, når og fra hvem får de informasjon om dette?
2. Vi har enda ikke fått vite hva slags medlemsregister menigheta har og om dette baserer seg på inn- og utmeldinger. Menighetsrådets leder Birgit Tirkkonen har informert meg pr epost 26. april at menigheta "ikke har hatt noen medlemsregister". Hvordan kan folk da finne ut om de er registrerte som medlemmer?

Mvh

Liisa Koivulehto
påtoimittaja - redaktør
Ruijan Kaiku - den kvenske avisa i Norge
Hansjordnesgt 9
N - 9009 Tromsø
Puh. /Tlf. + 47 776 19490
Faksi + 47 776 19522
liisa@ruijan-kaiku.no
www.ruijan-kaiku.no

-----Opprinnelig melding-----

Fra: Helstad Merethe [mailto:merethe.helstad@fmoa.no]
Sendt: 10. mai 2006 12:46
Til: liisa@ruijan-kaiku.no
Emne: SV: Hva sier dere? _ sak nr 06/ 5583-3

Fylkesmannen finner ikke grunnlag for å gå videre med saken. Vi viser til svarbrev fra Den Finlandske Evangelisk-Lutherske Forsamlingen i Norge. Departementet har godtatt den ordningen som praktiseres. Medlemmer som eventuelt er dobbelført mot andre trossamfunn, vil få informasjon om dette. Dersom personene ikke er tilmeldt andre trossamfunn, vil de ikke få melding i denne omgangen. De må da eventuelt selv ta kontakt med trossamfunnet for å finne ut om de er registrert som medlem og så melde seg ut hvis de ikke ønsker å bli stående.

Med vennlig hilsen
Merethe Helstad

Fra: Liisa Koivulehto [mailto:liisa@ruijan-kaiku.no]
Sendt: 10. mai 2006 11:25
Til: Moi Åshild
Emne: Hva sier dere? _ sak nr 06/ 5583-3

Hei Åshild Moi!

Jeg har mottatt menighetens svar til dere angående medlemsregisteret.
Hva skjer nå?

ST. OLAVS MENIGHET
Akersveien 12
0177 Oslo
Tlf. 22 98 21 65

Oslo, 4. mars 2004

Statsråd Valgerd Svarstad Haugland
Kultur- og kirkedepartementet
Postboks 8030 – Dep.

0030 Oslo

Tilskuddsordningen til trossamfunn

Kjære statsråd Valgerd Svarstad Haugland,

Etter oppslag i Verdens Gang og Dagen om de offentlige tilskudd til trossamfunn, tillater jeg meg å be om statsrådens oppmerksomhet for å klargjøre Den katolske kirkes synspunkter.

De kommer ikke helt til sin rett i avisene. Der kan det kanskje se ut til at vi vil ramme tre trossamfunn. Det er ikke hensikten. Disse får sine tilskudd beregnet sjablonmessig etter antall landsmenn bosatt i Norge multiplisert med hjemlandets prosentandel medlemmer i respektive nasjonalkirker.

Min hensikt med dette brevet er å vise hvordan denne modell kan anvendes på andre trossamfunn, som f eks den katolske kirke.

St Olav katolske menighet i Oslo søkte i 2003 om å beregne tilskudd fra Oslo kommune på samme vis som de nordiske lutherske kirker. Vår søknad ble avslått, og klagen er foreløpig ikke tatt til følge av Fylkesmannen. Det er mulig at saken vil ende som klagesak i Kultur- og kirkedepartementet hva angår dens prinsipielle sider. Dette ønsker jeg ikke å foregripe med dette brev.

Vi vil understreke at vi mener at særordningen for de tre nordiske er i samsvar med lovens intensjon om økonomisk likestilling. Dette står fast uavhengig av den særegne måten den kom istand på. Ordningen svarer godt til motivasjonen bak tilskuddssystemet for trossamfunnsloven: Trossamfunn utenfor Den norske kirke skulle likebehandles økonomisk med statskirken. Målet er nådd på en enkel og åpenbart tilstrekkelig presis måte for de tre. Det vil derfor være urett mot disse å avskaffe dagens ordning.

Heller ikke Stortingets nylige vedtak om justering av trossamfunnsloven tilsier at ordningen fjernes – departementet har sikret seg det nødvendige handlingsrom til å videreføre den. Det korrekte må være å innrømme andre trossamfunn som kan belegge sitt medlemstall statistisk, retten til tilskuddsberegning etter samme prinsipp. Dette vil gi likebehandling med Dnk i samsvar med lovens intensjon.

Det er viktig å ha i mente at da trossamfunnsloven ble vedtatt på 1960-tallet, var folkeforflyttingene

i Norge og særlig mellom Norge og utlandet mindre, og forbildet for utformingen av medlemsprotokoll statskirkens egen. Den katolske kirke har *de facto* henimot 70 000 medlemmer i Norge. Vi er uten mulighet eller adgang til å innhente opplysninger som et folkeregister. Den tradisjonelle ordningen å holde oversikt over de medlemmer som innvandrer eller flytter på seg hvert år, tar årsverk å drive, og fører til stort økonomisk tap.

Det er også viktig å ta i betraktning at Den katolske kirke i likhet med Dnk er en folkekirke. Katolikker som kommer til Norge fra katolske land, forventer at Kirken står til disposisjon med sine tjenester, hva enten de står i våre registre eller ikke.

St. Olav menighets søknad for 2003 var basert på samme metode som var benyttet for de nordiske lutherske kirker, for katolikker fra overveiende katolske land som f.eks. Polen og Italia. For andre katolikker søkte vi om tilskudd ut fra vårt medlemsregister. Dette sikrer en kvalitativt bedre og etter lovens intensjon mer riktig tildeling av tilskudd enn bare å bruke den tradisjonelle ordningen.

Statistikkmetoden kan uten problemer benyttes av trossamfunn som har medlemmer fra land med tilfredstillende oversikt over befolkningens religionstilhørighet. Det er bred faglig enighet om trossamfunnenes tilslutning i de aller fleste av verdens land, og anerkjente og oppdaterte verk om dette (som Barrett: *World Christian Encyclopedia*). En feilmargin kunne dessuten legges inn i trossamfunnets disfavør for å unngå for høyt tilskudd. Det er også nokså enkelt å avgrense på prinsipielt, ikke-diskriminerende og statistikkfaglig grunnlag hvilke land som ordningen ligger til rette for og dermed hvilke trossamfunn som til enhver tid kan nyttiggjøre seg den. Vi tror det dreier seg om de lutherske hovedkirker i Norden, den katolske kirke i forhold til innvandrede medlemmer fra et tyvetalls land, kanskje enkelte ortodokse nasjonalkirker (under enhver omstendighet den greske/hellenske), og kanskje buddhistsamfunnet (mht Thailand).

Jeg beskriver dette mer detaljert i vedlegget. Dersom man finner det ønskelig med et møte for å se på de praktiske sider ved dette, stiller vi gjerne opp.

Dersom visse andre trosretninger, som islam, organiserer seg i ett trossamfunn og tilfredsstiller kravene til religionsstatistikk, kunne også de komme i samme situasjon. Oppsplittingen innen islam mellom retninger av forskjellige religiøse og kulturelle preferanser gjør imidlertid dette tungt gjennomførbart og lite sannsynlig.

Som nevnt er dette brevet ment som en orientering til statsråden om hvordan "den nordiske modellen" også kan anvendes overfor andre trossamfunn.

Med vennlig hilsen

Claes Tande
Sogneprest, St. Olav katolske menighet

Vedlegg (En forklaring av anvendt metodikk)

Vedlegg: En forklaring av anvendt metodikk

I Norge er innvandrere fra ca 210 land og territorier representert (Kilde: Statistisk Sentralbyrå), dvs. nær alle verdens land og territorier. For at en statistisk metode skal kunne anvendes, må for det første innvandrerguppen være av en viss størrelse i Norge. Det må dreie seg om opphavsland som det finnes sikre nok religionsoversikter for. Innvandrerne må videre komme fra land der befolkningen er overveiende fra ett og samme trossamfunn. Innvandrerbefolkningen fra landet kan heller ikke være religiøst utypisk - dvs den må reflektere normalbefolkningen i landet de kommer fra. I Norge må gruppen være organisert i ett ensartet - ikke en rekke "overlappende" - trossamfunn/kirkesamfunn som korresponderer med de aktuelle landsgruppens trostillørighet.

Utdypning:

- 1) Den aktuelle innvandrerbefolkning i Norge må, pga. feilmarginene, være stor nok i absolutte tall til å underkastes sannsynlighetsberegning. Nærmest uansett hvor ensartet religiøst et lands befolkning måtte være, må det være et minimumsantall i Norge som er født der og har slik nasjonal bakgrunn (jfr. SSBs statistikk over førstegenerasjonsinnvandrere uten noen norskfødte foreldre / adoptivforeldre). Krever man at minimumsantallet må være minst 100, bortfaller ca 90 land og territorier. Krever man at tallet skal være 150, bortfaller noe over hundre land, f.eks. Bolivia, El Salvador, Jordan, Kuwait, Uruguay ...
- 2) Dessuten må man se bort fra land det ikke kan gjøres pålitelige religionsoverslag for. Det utelukker da ytterligere land som f.eks. Kina, Nigeria, Libanon, Ukraina ...
- 3) Av nasjonaliteter representert i Norge, er det mange som har opphav i land som ikke er ensartet nok religiøst til å kunne nyttes i en statistisk beregning. I alle de nordiske land er fortsatt over 80 % med i den nasjonalt forankrede lutherske kirke. Ut fra statistiske kriterier synes det rimelig å kreve at minst 60% av hjemlandets befolkning tilhører ett dominerende trossamfunn. Hvis vi holder oss til land der det dominerende trossamfunn favner minst 60 % av befolkningen, bortfaller også en rekke land, f.eks. Bosnia-Hercegovina, Vietnam, Storbritannia, Tyskland, Nederland ...
- 4) Landsgrupper der man vet at innvandrerne/flyktningene som er kommet til Norge er utypiske for hjemlandet må holdes utenfor sannsynlighetsberegningen. Det gjelder f.eks. der det er et vesentlig innslag av forfulgte minoriteter som har innvandret. Dette gjelder f.eks. det overveiende ortodokse Serbia-Montenegro (overrepresentasjon i Norge av muslimske kosovo-albanere), det katolske Kroatia (mange ortodokse serbisknasjonale flyktninger i Norge), det muslimske Sudan (mange ikke-muslimske flykninger fra sør), det buddhistiske Sri Lanka (det er nesten bare tamiler i Norge, som stort sett er hinduer eller kristne).
- 5) Det er dessuten nødvendig at den aktuelle trosretning er representert her ved et registrert eller såkalt "uregistrert" trossamfunn. Eksempel: Vel er de fleste fra Armenia er armensk-ortodokse, men det finnes ikke noen armensk-ortodoks kirke i Norge. Tilsvarende f.eks. Georgia ...
- 6) Det kan heller ikke være flere enn ett trossamfunn i Norge som "konkurrerer" om medlemsmassen fra samme gruppe (-er). F.eks. har en rekke frittstående muslimske trossamfunn / menigheter i Oslo medlemmer fra Pakistan. De kan ikke sammenlignes med menigheter innenfor f.eks. Den norske kirke eller Den katolske, hvor det dreier seg om avgrensninger etter klare geografiske kriterier. Derimot kan man sammenligne med pinsemenigheter - hver menighet er en frittstående registrert enhet: F.eks kan ikke en pinsevev fra USA automatisk tilordnes en spesiell menighet, men må selv velge mellom forskjellige pinsemenigheter. Dette innebærer at muslimene i dag ikke kan nyttiggjøre seg ordningen. Dessuten finnes det – likesom i kristenheten – som kjent flere retninger innen islam, f.eks. sunni og shi'a, og land som Irak, gulfstatene og Syria, som er uensartet muslimsk konfesjonelt. Dersom de i Norge organiserte seg under en felles paraply som ett trossamfunn, kunne situasjonen bli en annen. Dette kan likevel anses som noe teoretisk, selv om det i og for seg ville innebære forenklinger og fordeler også fra det offentlige synsvinkel.- CT 3.3.2004

NORSK KATOLSK BISPERÅD

REFERAT

04. februar 2013 – Oslo

Tilstede:

(referent).

05/2013 Medlemsregistrering

og var invitert til å delta i diskusjonen. er forhindret p.g.a. sykdom.

redegjør for dagens praksis. Han mener feilregistreringen er så marginal at det ikke er nødvendig å gjøre store endringer med dagens praksis hvor man registrerer de man med rimelig sikkerhet kan anta at er katolikker. Spørsmålet er om deres kirketilhørighet skal sjekkes i forkant eller etterkant av registreringen. I dag sjekkes det i etterkant ved at vi sender ut blader. Erfaringen fra de senere årene er at det er dette er det vi har kapasitet til.

sier det er viktig at vi i dette spørsmålet skiller mellom reaksjoner og overreaksjoner. Han foreslår at Den norske kirke inviteres til et strategimøte rundt medlemsregistrering, og at det forfattes et brev på de sentrale språkene som skal sendes til de som registreres. I dette brevet skal det stå at vi har grunn til å tro at mottakeren av brevet er katolikk, og

at vedkommende vil bli registrert som dette. Hvis dette ikke stemmer ber vi vedkommende melde i fra via post, epost, eller telefon. Det kan ligge en ferdigfrankert konvolutt med i brevet. Når feilregistreringer skjer skal man beklage dette og stryke vedkommende med en gang.

Det var ingen motsigelser til dette forslaget. ber sørge for at dette blir gjort.

Dette skal også meddeles skriftlig. sørger for dette.

BILAG 19

<<Fornavn>> <<Etternavn>>
 <<Adr1>>
 <<Adr2>>
 <<Adr3>>
 <<Adr4>>

OSLO KATOLSKE BISPEDØMME

Oslo, 12. desember 2014

Du står oppført som medlem av Den katolske kirke

Vi ønsker å rydde opp i vårt medlemsregister. Derfor ber vi deg **bekreft** eller **avkreft** medlemskapet på én av følgende måter:

Alternativ A	Alternativ B	Alternativ C	Alternativ D
 send SMS til 417 16 052 med tekst BEKREFT eller AVKREFT etterfulgt av koden <<Kode>>	 Gå inn på www.reg.katolsk.no og BEKREFT eller AVKREFT medlemskapet med koden <<Kode>>	 Returner dette brevet i vedlagte konvolutt med avkrysning i skjemaet på baksiden	 Send e-post til medlemskap@katolsk.no med tekst BEKREFT eller AVKREFT og koden <<Kode>>

Hva betyr dette for deg?

Kirken blir i bedre stand til å gjøre det den skal – tilby messer mange steder i landet, yte sjelesorg på forskjellige språk, døpe barn, drive pastoralt arbeid og være til hjelp og støtte.

Koster det noe?

Det koster deg **ingenting**. I Norge er det ingen kirkeskatt eller andre religionsrelaterte avgifter til myndighetene, så du får for eksempel ikke høyere skatt. Du må heller ikke betale noe til Kirken.

Havner du i noe offentlig register?

Medlemmer av trossamfunn i Norge blir ikke registrert av myndighetene. Kirken vil aldri utlevere medlemsregisteret til noen.

Hvorfor gjør vi dette?

Praksisen med hvordan vi har registrert medlemmer har hatt svakheter. Vi beklager på det sterkeste dette, spesielt til dem som har blitt oppført i registeret på feilaktig grunnlag. Se baksiden av dette brevet for en fyldigere forklaring.

Bakgrunnsinformasjon

Den katolske kirke i Norge har hatt en formidabel vekst de senere år. Vi gleder oss over alle nye katolikker i landet. Samtidig er det liten tvil om at den store veksten har overveldet oss og stilt vår kapasitet på prøve.

Mange katolikker i Norge står ikke oppført i vårt register. I Norge er registrering nødvendig for at Kirken skal motta offentlig tilskudd på linje med alle andre godkjente trossamfunn. Det er også avgjørende for oss å ha oversikt over de troende for å kunne tilby pastorale og liturgiske tjenester.

Det finnes ikke noe internasjonalt register over medlemmer i Den katolske kirke. Katolikker som flytter til Norge må derfor aktivt registrere seg dersom de vil være medlem av Den katolske kirke i Norge.

Oslo katolske bispedømme har ansvar for å føre medlemsregister for alle de tre katolske bispedømmene i Norge. Som det har fremgått av medieoppslag den senere tid, har det vært svakheter ved praksisen for medlemsinnmelding. Det var i praksis ikke mulig å se i medlemsregisteret hvilken dokumentasjon som lå til grunn for hver registrerte person. Vi henvender oss derfor til personer som er lagt inn i vårt register fra og med 2010, og gjør oppmerksom på at du er oppført i vårt medlemsregister. Du kan i tillegg føre opp familiemedlemmer, og barn under 15 år som du har foreldreansvar for, hvis du vil at de skal være registrert i Den katolske kirke i Norge.

Navn	Fødselsdato*
<<Fornavn>> <<Etternavn>>	<<Fdato>>
Benytt eget ark dersom det ikke er plass	

* I medhold av personopplysningsloven §§ 8 og 12 innhenter Den katolske kirke i Norge personnummer for alle medlemmer. Dette er nødvendig for å tilfredsstille myndighetenes krav til søknad om offentlig tilskudd, jf. trossamfunnsloven § 19b.

Jeg ønsker å stå registrert som medlem av Den katolske kirke i Norge (sett kryss):

 Ja **Nei**

Hvis du trenger hjelp, kan du sende en sms til nummer 417 16 052. En av våre medarbeidere vil da ringe deg for å bistå med registreringen. Du finner din nærmeste menighet på kartet www.kart.katolsk.no eller i oversikten over menigheter www.menigheter.katolsk.no. Se også vedlagt oversiktskart.

Vi beklager bryderiet vi påfører den enkelte i denne saken, og takker på forhånd alle som besvarer denne henvendelsen.

Med vennlig hilsen

Biskop, Oslo katolske bispedømme

.....
Signatur

Redegjørelse om callsenterets arbeid

I midten av desember 2014 begynte arbeidet med å få et callsenter i gang. Det ble kjøpt inn bord, maskiner og skillevegger. Vi fikk utviklet eget programvare for prosjektet. Den 7. januar 2015 ble de første oppringingene gjort. På den tid hadde vi ti maskiner: seks av dem var for polakker, tre for litauere og en til spansktalende. Vi prøvde å finne kvalifiserte folk til å utføre ringejobben, men de fleste som ringte rundt hadde aldri hatt noe erfaring med et callsenter før.

For å unngå misforståelser tenkte vi at alle de vi skulle ringe til skulle kunne prate på eget morsmål med oss. Alle ansatte fikk grundig forklaring på hva de skulle gjøre og hvordan. I begynnelsen hadde vi hyppige møter hvor vi gjennomgikk metodikk. Hver gang ble det sagt klart og tydelig at vi ikke måtte bekrefte noen som ikke ønsket å være på listene våre. Vi sa også fra at om skulle vi oppdage at noen bekreftet folk som ikke ga sitt samtykke, så ville vi anse det som brudd på kontrakten og at vi ville fjerne dem fra callsenteret. Alle ansatte i callsenteret fikk også forklart at de behandler sensitiv informasjon og at de har taushetsplikt. Oppdaget vi noe galt ble det rettet med det samme. Tre personer ble fjernet fra callsenteret da vi oppdaget at de ikke var egnet til et slikt arbeid. Alle samtaler ble loggført og historikken over disse er lagret slik at vi kan se hvem som ringte til hvem. I begynnelsen av februar økte vi callsenteret med ti maskiner til. Til sammen hadde vi 37 medarbeidere i callsenteret, og 6 som jobbet med kirkebøker og registreringsskjemaer. Av de som ringte rundt var det 22 polakker, 12 litauere, 2 spansktalende og 1 portugiser. De jobbet etter timelister som vi satte opp for hver uke. Om hverdagene ringte vi fra 09:00 til 21:00 og om helgen mellom 11:00 og 17:00. Lønnen var 200 kr. i timen før kl. 17:00 og 220 kr etter kl. 17:00. I helgene var det 20 kr ekstra pr. time. Ingen av dem som har jobbet på callsenteret har fått noen form for økonomisk insentiv for å få bekreftelser istedenfor avkreftelser.

Vi fikk også tips om mange nye katolikker. De ble skrevet inn på egne regneark. Hvis vi fikk opplysninger om barn eller andre i husstanden ble disse ikke kontaktet, men alle de andre ringte vi til for å innhente bekreftelse på at de var katolikker og at de ville være registrert hos oss. Til sammen ble litt over seks tusen nye katolikker registrert på denne måten.

Etterhvert fikk vi hjelp fra flere av menighetene til å ringe rundt og til å gå gjennom kirkebøkene. De menighetene som involverte seg mye var: Oslo (St. Olav, St. Johannes, St. Hallvard), Jessheim, Bergen, Trondheim, Ålesund og Hamar. I disse menighetene var det mange frivillige som stilte opp i tillegg til menighetssekretærer og menighetsråd. Det er vanskelig å si hvor mange frivillige som stilte opp men vi anslår at det var rundt 50–70 personer.

Det er fortsatt mange vi ikke har klart å komme i kontakt med. Grunnen til det er at vi ikke har telefonnummer til mange av disse, eller at de ikke svarer når vi ringer. Vi har den siste uken sendt SMS til de som ikke svarer, hvor vi informerer om at vi ringer fra Den katolske kirke og ber dem om å ringe oss tilbake. Ved å gjøre dette har vi klart å komme i kontakt med noen hundre til. Vi har også sendt E-post til de vi hadde adresse til, men som vi ellers ikke hadde klart å komme i kontakt med på noen annen måte.

Vi har sendt attester til alle dem som har bekreftet medlemskapet sitt. Vi også sendt attester til alle de som har avkreftet sitt medlemskap. Vi er klar over at feil kan bli gjort når vi jobber med så mange mennesker, spesielt med tanke på at oppringingene ikke bare foregikk fra Oslo, og at kun 5 av de som jobbet i callsenteret hadde erfaring fra et callsenter tidligere. Med det i tanke skrev vi i attesten at dersom noe av informasjonen skulle være feil eller om de aldri skulle ha mottatt en slik attest, ba vi vedkommende om å informere oss om dette på medlem@katolsk.no. Dette gjorde vi som en siste forsikring om at denne jobben vi gjorde blir så feilfri som mulig.

Vi ser at nesten 85% av alle de som ble kontaktet bekreftet medlemskapet sitt, mens rundt 8194 personer på landsbasis (6828 innen OKB) har avkreftet sitt medlemskap. Der det er benyttet SMS, mail, brev eller onlineskjema på web kan vi ikke med noe sikkerhet si hvorfor de har avkreftet. Vi vet at noen av dem ikke er katolikker, men å anslå et antall ville være ren spekulasjon. De vi vet noe mer om er de vi har vært i direkte kontakt med, altså de vi har ringt til. De fleste av dem avkrefter ikke fordi de ikke er katolikker, men fordi de rett og slett ikke ønsker å stå i noe register. Erfaringer fra dem som arbeider på callsenteret, viser at de aller fleste av dem som ikke ønsket å stå registrert faktisk er katolikker og ønsker fortsatt å være katolsk. De ønsker ikke å stå registrert av forskjellige grunner. Dette kan være fordi de har dårlige erfaringer med å stå i offentlige registre fra sitt fødeland, de er redd for å måtte betale mer skatt eller de rett og slett ikke klarer å forstå behovet for å stå registrert som katolikk i både fødeland og Norge.

Oslo, 9. mars 2015

Mladen Praljak
Oslo katolske bispedømme

BILAG 21

Fornavn Etternavn
Adresse
Postnr Poststed

OSLO KATOLSKE BISPEDØMME

Oslo, 23. februar 2015

Attest om innmelding i trossamfunn

I medhold av lov av 13. juni 1969 (nr. 25) om trdomssamfunn og ymist anna § 9 attesteres at

(Fornavn Etternavn) fødselsnummer **(Fødselsnummer)**

er innmeldt i **Oslo katolske bispedømme**

den **29.05.2013**.

Oslo, den 23.02.2015

+ Biskop Bernt Eidsvig Can.Reg.
Oslo katolske bispedømme

Om denne attesten

Det følger av lov om trdomssamfunn og ymist anna, § 9, sml. forskrift om registrerte og uregistrerte trossamfunn, § 12, at det i forbindelse med innmelding i trossamfunn skal utstedes vitnemål/attest om innmeldingen gjennom et særskilt skjema.

Den katolske kirke i Norge har avdekket svakheter ved sine rutiner omkring utstedelse og oppbevaring av slike vitnemål/attester. Det er derfor besluttet å utstede nye attester til alle med-lemmer registrert i perioden fra 2010 til 2014 uavhengig av om du også tidligere har mottatt tilsvarende.

Dette brevet inneholder en attest som er utstedt vedrørende ditt medlemskap i Den katolske kirke. Dato for registrering i Den katolske kirkes medlemsregister er påført. Dersom noe av informasjonen skulle være uriktig, eller du mener det er feil at du mottar denne attesten, ber vi om at du kontakter oss på medlem@katolsk.no slik at vi kan få korrigert dette.

Du kan på ethvert tidspunkt be om å få tilsendt en ny utskrift av denne registreringsattesten.

183941

BILAG 22

Fornavn Etternavn
Adresse
Postnr Poststed

OSLO KATOLSKE BISPEDØMME

Oslo, 9. mars 2015

Om utmelding av trossamfunn

I medhold av lov av 13. juni 1969 (nr. 25) om trdomssamfunn og ymist anna § 9 attesteres at

(**Fornavn Etternavn**), fødselsnummer (**Fødselsnummer**)

er utmeldt av **Oslo katolske bispedømme**

den **14.11.2013**.

Oslo, den 09.03.2015

+ Biskop Bernt Eidsvig Can.Reg.
Oslo katolske bispedømme

Om denne attesten

Det vises til vårt brev av 12. desember 2014 der du er bedt om å bekrefte eller avkreftede at du ønsker å være medlem av Den katolske kirke i Norge. Vi har mottatt din avkreftelse og du er nå strøket fra våre medlemsregistre.

Den katolske kirke i Norge har avdekket svakheter ved sine rutiner for registrering av medlemmer og har derfor ikke tilstrekkelig grunnlag for å ta stilling til om du tidligere har meldt deg inn, og om din avkreftelse derfor skal anses som en utmelding, eller om du har blitt feilregistrert som medlem, og at det derfor ikke finner sted noen utmelding.

Det følger av lov om trdomssamfunn og ymist anna, § 9, sml. forskrift om registrerte og uregistrerte trossamfunn, § 12, at det i forbindelse med utmelding fra trossamfunn skal utstedes vitnemål/attest om utmeldingen på et særskilt skjema.

På bakgrunn av ovennevnte er det derfor besluttet å utstede attest for utmelding til alle personer som har avkreftet at de ønsker å være medlem. Dette brevet inneholder en attest for at du er utmeldt fra Den katolske kirke i Norge.

Av ovennevnte grunner er datoen da du ble registrert som medlem hos oss også påført som dato for utmelding. Dersom denne dato for utmelding skulle være uriktig, ber vi om at du kontakter oss slik at vi kan få korrigert dette.

Dersom din avkreftelse skulle bero på en feil, eller dersom du likevel skulle ønske å være medlem, er du selvsagt velkommen til kontakte oss, enten via sognepresten i menigheten du tilhører, ved å fylle ut skjema på www.medlem.katolsk.no eller ved å sende en E-post til medlem@katolsk.no.